

MACGREGOR'S
GAELIC HYMNS.

Price Eightpence, Bound.

SOLD BY
JAMES MILLER
ORAN.

Hall. 260. L.

D A N A

A CHOMHNADH CRABHAIDH.

N A N G A Æ L.

LE

SEUMAS MAC-GHRIOGAIR, D.D.

SEARMONAICH' AN T-SOISGEIL,
ANN AN AMERICA MU THUATH.

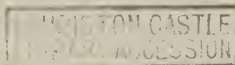
EDINBURGH:
PUBLISHED BY D. R. COLLIE AND SON;
MACLACHLAN AND STEWART.

PRICE SIXPENCE.

Fhir a tha suigeartach, ceòlar,
Ceannaich-sa mo leabhar òran
Theag' gu'n dean e feum ri d' bheò dhut,
Ged nach mòr a phrìs.

Cha n-eil aoir air duine còir ann
Cha n-eil moladh air an òl ann,
No air sùgradh baoth na h-òige
Bheir bròn ort aig do chrìch.

Ach tha firinnean gun sgleò ann,
Agus comhairlean na còrach,
Gu do theasairginn o dhò-bheairt,
'S gu d' sheòladh chum na sìth.

LIFE OF THE AUTHOR.

DR JAMES M'GREGOR, the Author of the following Songs, or Hymns, was born in the vicinity of Comrie, in Perthshire, about the year 1760. His father was a small farmer there, and consequently not wealthy, though still in such circumstances as to give his son as good an education as that part of the country afforded. When a boy, Mr M'Gregor was of a sedate and serious turn of mind ; and seems to have early chosen the ministry as a profession, from ardent piety rather than for worldly riches and honours. The Anabaptists, whom he joined, were making at that time a considerable sensation in Scotland ; the leaders of which body, though perhaps not so well educated as those belonging to the Church of Scotland, were yet, it is allowed even by those who differed from them, noted for their strict walk of life, and diligence in their heavenly calling. After passing through the various necessary steps of probation, and studying divinity under the tuition of the Rev. W. Moncrieff of Alloa, Mr M'Gregor was ordained a preacher at the age of twenty-one. Shortly after being licensed, he was led to accept a call from some Colonists in Nova Scotia, who had applied to their brethren in this country for a person of acknowledged abilities and evangelical piety, to preach the Gospel to them ; and although he had every prospect of an advantageous settlement at home, he chose the more arduous and ill-paid duties of a foreign station. His charge was the eastern part of Nova Scotia, with the adjacent islands of Cape Breton and Prince Edward, where he encountered hardships few men could have so long endured, travelling from one hamlet to another, through dense woods and unbridged rivulets ; marked trees, a compass, or an unintelligible and savage Indian, his only guides. The expatriated Highlanders were in need of the instructions and consolations of religion, and Mr M'Gregor preferred the work of his Heavenly Master to his own comforts or ease.

It is not known that Mr M'Gregor gave any indications of being a poet in his younger days ; and it was not until the close of his long and useful life that he began to clothe the doctrines of the Gospel in versification, that he might unite the best and most wholesome instructions with the sweetest and most fascinating of his native melodies. Having obtained from home copies of Duncan M'Intyre's and Ronald M'Donald's poems, he set about making *imitations*—(to more than this he never pretended)—of the most

popular Songs. But it will hardly be credited now-a-days, that insinuations arose against the genuineness of Mr M'Gregor's principles, merely because a servant had seen copies of these two works lying on the table of his study! And this simple fact led to what is termed a schism in his congregation. A stranger, taking advantage of this frivolous matter, intruded himself about this period on his labours, and many of his flock forsook the ministry of their long tried friend, and followed the intrusionist. Borne up, however, by his warm philanthropy, his philosophy, and above all, by his genuine religious views, he proceeded cheerfully with his metrical effusions, until he had completed the contents of this volume, of which this is the fifth edition. The former editions have been very incorrectly printed, the first two evidently without the superintendence of a Gaelic reader; for this only can account for the fact of the *title* and address to the reader, appearing on the last page of the book. We insert the latter, now, in its proper place, and as it best explains the design of a Minister of the Gospel, in writing what has been termed a Song Book for the use of his flock, we give it here in English, for the sake of those who do not understand the Gaelic language:—"You that are musically merry, buy this my book of Songs. Though its price is small, it may do you good as long as you live. It contains no satires on good men, no panegyrics on (whisky) drinking, or the foolish merriments of youth, which only end in sorrow; but plain unvarnished truths, and good advices, fitted to preserve you from doing evil, and direct you towards everlasting peace."

Mr M'Gregor's Poems are smooth in versification, pleasant in style, and evangelical in doctrine. He mostly follows his countryman Duncan M'Intyre, from whom he borrows not only distiches or couplets, but even a stanza, slightly altered. His Songs are for the most part mere imitations, but as such are entitled to favourable considerations.

It must have been soothing to the feelings, and helped to gild the evening shades of Mr M'Gregor's life, to have had the degree of D.D. conferred on him by the College of Glasgow, for his services and attainments, more especially as it came unsolicited and unexpected. In the spring of 1828, Dr M'Gregor was seized with a fit of apoplexy, a return of which, two years afterwards, terminated fatally. He died at Pictou, March 3, 1830, in the 68th year of his age.

D A N A

A CHÓMHNADH CRÀBHaidh.

SUIM AN LAGHA.

Do'n Ard Thighearn' do Dhia bheir thu gràdh,
Bheir thu dhà e le t' anam gu léir,
Le do chridhe, 's le t' inntinn gu slàn ;
'S do d' choimhearsnach gràdh mar dhut féin.

NA DEICH AINTEAN.

'S mi do Dhia, is do Thighearna treun,
Thug a mach thu o Eiphit nan tràill.

- I. Na biodh agad Dia eil' ach mi-féin ;
- II. 'Us na sleuchd-sa do Iomhaigh gu bràth.
- III. Ainm an Tighearn do Dhia cuir an sùim ;
- IV. Agus cùimhuich an t-Sàbaid le tlachd.
- V. Thoir do d' phàrantaibh urram, a's gràdh ;
- VI. 'S cùm do làmhnan o mhort, a's o chreach.
- VII. Seachain adhaltras, cuirp agus crìdh,
- VIII. 'Us na sintear do làmh chum na braid ;
- IX. Dean an fhìrinn, 's seachain a' bhreug ;
- X. Na bi sanntach, ach réidh ri do staid.

MOLADH AN LAGHA.

AIR FÖNN—" 'Se so aimsir a dhearbhadh," &c.

Thugadh lagh leis an Triath dhuinn,
 D'ar riaghladh o thùs ;
 Lagh nam buadhannan ciatach,
 Gun fhiaradh, gun lùb :
 Lagh bhios seasmhach gu sìorruidh,
 Gun chrìoch air a chaoidh ;
 Lagh do dh' ainiglibh an Triath,
 A's do dhiabhlaibh fo chlaoidh,
 Chaidh an lagh ud a sgrìobhadh,
 Le firinn gun bheud,
 Ann an crìdh' ar ceud sinnsir,
 'S bha 'inutinn d'a réir ;
 Gus an d'ith e am meas ud,
 Gun mheas aig air féin,
 Rinn an cumhnant a bhristeadh,
 'S thug sgrios oirnn gu léir.
 Sud an lagh théid a sgrìobhadh,
 Gu dileas gach ial,
 Ann an crìdh gach uil 'fhìrean
 Tha'n sìochaint ri Dia ;
 Leis an deagh spiorad ghràsmhor
 Nach fàilnich an cùis
 Leis nach tréigear gu bràth iad,
 'S nach fàg iad air chùl.
 Sud an lagh a bha'n airnibh,
 An t-Slànaighear ghleusd,
 Nuair a ghabh e ar nàdur,
 'S a thàin' e gu 'r feum,

Fad a laithean do chleachd e
 An reachd ud gu dlù ;
 B'i toil 'Athar a thlachd,
 'S bha 'bheachd oirre dùr.

Thubhairt Daibhidh ; 's e's prìseil
 'Na mìltean de 'n òr,
 'S cha-n eil mìl as na cìribh
 N' as mìlse ri h-òl*
 'Se bu thlachd, 's bu thoil-inntinn
 Gu cinnteach do Phòl,
 'Nuair a thréig e am milltear,
 'S a phill e ri còir †

Na h-Abstoil, 's na Fàidhean
 Ta àrd ann an glòir,
 'S e an aiteas gu bràth e,
 An gràdh, a's an deòin :
 Tha na h-ainglean ro ghlòrmhor
 Làn sòlais d' a thaobh,
 'S e an aoibhneas ro mhòr e,
 An ceòl, 's an gaol.

'S cian mu'n toill e bonn mi-chliu
 Ged dhìt e na daoidh,
 'S ged nach bi aca sìth ris,
 'Nan inntinn a chaoidh ;
 Oir is ainmig le meairleach
 Bhi 'n gràdh air an reachd,
 Rinn a dhùteadh gu bàs,
 O nach b'àlainn a chleachd'.

'S mòr an t-aobhar air cliù dha
 Gu 'n diùlt e le tàir
 Am fìor mhonar ùmhlachd,
 Gun dùrachd, gun ghràdh,

Bheir na cealgairean lùbach,
 Ta dùbailt 'nan gnàths
 Leis an t-seann chrìdh' nach fìù,
 Nach deach' ùrach le gràs.

Na h-ainglean bha aon uair
 Glè naomh' ann an glòir,
 'Nuair a thréig iad gun aobhar
 An gaol air a' chòir ;
 Rinn an lagh an grad fhuadach
 Gu buan chum a' bhròin,
 Gun dad feairt air an uaisle
 Bu dualach d' am pòr.

Tha 'n nàimhdeas ag éiridh
 Gu h-eucorach, dàu',
 Ach gidheadh 's e is éigin daibh
 Géilleadh gu bràth :
 Oir am feasd cha bhi buaidh ac',
 Le fuath thoirt do'n cheart,
 Bithidh 'n lagh orr' an uachdar,
 'Gam bualadh le neart.

Tha sàr cheartas 's fìrinn
 Gu dìlinn san lagh,
 'S cha tilgear am firean
 Neo-chlì leis gu dragh :
 Ach ma chlaonadh leat aon uair
 Gun aontachadh leis,
 'S dearbh nach dean e leat aomadh,
 'S nach saorar thu'm fcasd,

Gus an diolar le ràthan
 Bhios tàbhachdach treun
 Gach aon dlighe gu slàn da,
 Gun fhàilinn, gun bheud ;

Oir cha ghabh e ri call,
 No dad gann air a' chòir :
 Bithidh 'n geur cheartas teann aig',
 'S cha sanntaich e còrr.

Tha e fìorghlan, ro naomh',
 'Is cha-n aom e gu bràth,
 Le nì truaillidh bhios baoth,
 No le faoineis gun stà.
 Tha e math, agus oirdheirc,
 'S e sonraichte grinn ;
 Maiseach, caoin, 's e ro bhòidheach,
 A' seòladh gach linn.

Gach nì math thig ad smuainteach,
 (As suaraich, 's as crin,)
 Tha e 'g iarraidh gach uair
 E bhi fuaighte ri d' chrìdh,
 'S cha-n eil olc anns an t-saoghal
 Cho aotrom, 's cho meanbh,
 Nach do thoirmisg e daonnan
 Maraon ri olc garbh.

'S e lagh iomlan na saors' e,
 Gun ghaid, 's gun sgleò :
 Tha gach aon neach fo dhaorsa
 Nach taobh ris le deòin.
 'S e an gràdh tha e 'giarraidh
 Do Dhia, 's do dhaoin',
 Gràdh bhios saor agus fial,
 Gràdh bhios dian, a's nach traogh.

Thugadh dhà anns a' Bhioball,
Lagh rìoghail mar ainm ;*
 Tha gach caibdeal ga mhìneach',
 'S tha bhrìgh anns na sailm.

Bha e sgrìobht' air dà chlàr
 Nan deich àintean aig Maois ;
 Mar an lagh thug an t-àrd-rìgh
 Gu bràth do chloinn-daoin'.

Dh'àithn a' chiad te an Triath
 Bhi mar Dhia agad féin ;
 Thu bhi 'n còmhnaidh 'na fhianais,
 'S ciatach mu d' bheus :
 Thu thoirt glòir dha, 'us aoradh
 Gu li-aobhach do ghnà,
 'S gun do chridh no do ghaol
 'Thoirt ach aotrom do chach.

Dh'iarr an dara gach iomhaigh
 Chur sìos mar ni faoin,
 'Us uil' orduighean Dhia
 Bhi gach ial leat ro chaomh ;
 Bhi' gam freasdal gu d' dhòchas,
 'S t' eòlas chur ceart :
 S meadhoin gràis agus glòir iad,
 Bi'n tòir orr' le feairt.

Thug an treas aon dut àint'
 Urram àrd thoirt do Dhia,
 Anns gach àm, 's anns gach àite,
 Le gràdh 's le caill ;
 Le do bhriathraibh 's do smaointibh
 Bhi daonnan gu feum,
 Gun thu chaidh a mhì-naomhachadh
 Aon ni fo'n ghréin.

'N ceathramh àint' tha i'g ràdh.
 Biodh an t-sàbaid ad chuimhn',
 'S ann a chòmhnaidh ar cràbhaidh
 Chaidh 'n là ud thoirt duinn,

Cuir nan smuaintean, 's nan seanchas
 Air falbh bhios gun bhrìgh ;
 Biodh an ùrnaigh's an t-searmoin
 Ag leanmhainn ri d' chrìdh'.

Thuir an còigeamh, ma's àill leat
 Bhi sàbhailt o bheud,
 Urram, ùmhlachd 's gràdh
 Thoir do d' phàrantaibh féin ;
 Do gach neach os do cheann
 Ann an ionnsach' no dreuchd,
 'Is do ghliocas nan scann daoin',
 Tha teann air an cug.

Tha 'n seathamh a' toirmeasg dhut
 Coirbteachd 'us strìth ;
 Thu bhi brais ann am féirg,
 Agus doirbh 'n aghaidh sìth ;
 Oir thig morta mu'n saoil thu
 A daochanachd dhian :
 Bitheadh anman chloinn-daoine
 Leat gaolach gach iall.

'Tha 'n t-adhaltras bacte
 'San t-seachdamh a chaoidh.
 'S dearbh gu'm olc leat an cleachdadh
 Aig neach e ri d'mhnaoi.
 Tréig gach smuaincach 'us gnìomh
 Bheir gu strìopachas thù,
 Iarr air Dia bhi gad dhion
 O gach lion bheir gu drùis.

Tha an t-ochdamh a' toirmeasg
 Dhut airgead an-réigh,
 Bhi neo-ghnìomhach ad ghairm,
 'Us neo-aireghiosach, geur :

Bi ri saothair gu bunntaimeach
 Sunntach gun tàmh ;
 Oir is mearlcach an lùndair
 Neo-ghrunndail, gun stà.

Tha 'n naothamh ag iarraidh
 Ort fianais gun sgleò
 Thoirt air firinn an Triath,
 Gun a fiaradh ri d' bheo :
 Tha na breugan le Sàtan,
 Bha ghnà cur ri foill ;
 Dean an tréigsinn, mur àill leat
 Bhi'n àireamh a chloinn'.

Tha 'n deicheamh ag iarraidh
 Gach miann chur fo chìs
 Thu bhi stuam agus fialaidh,
 So-riaraicht 's gach ni :
 Cuir air falbh 'n talach grànd
 Bhios gad chuàmhadh gun chrìch ;
 'Us bi gràdhach do ghnà
 Ris gach nàbaidh 'san tìr.

Ge ceart, 's ge gràdhach
 Na h-àintean gu léir
 Tha mo nàdur mar nàmhaid
 Do ghnà air an deigh ;
 An ro gheall air an dìteadh,
 Ach m' fhireanach' leo,
 Ged tha 'm umhlachd cho clì
 'Nach eil brìgh innt' no beò.

Ach b'e 'n fhaoineis domh smaoineach
 Gu-'n saoradh iad mi,
 'Is mo ghaol aig gach aon ni
 Ta claon leo, 's clì.

'S cha-n eil feum dhomh bhi 'g earbs'
 As an aimsir ri teachd ;
 Oir cha-n ainmig bhios annhuinneachd
 Leanmhainn ri m' chleachd'.

Ach O ! cia sò-ghràdhach
 An Slànaighear caoin :
 Thug an ùmhlachd 'nam' àite
 Dh' fhàgas mi saor :
 'Sa thug nàdur as ùr dhomh
 Ta giùlan a dhreach,
 'Us gam stiùireadh thoirt umhlachd
 Le cùram d' a reachd ;
 Mar mo shòlas ro loinneil,
 'Us m' aoibhneas rò àrd,
 Ged tha 'm peacadh ga m' craoidhneadh
 Gu h-oillteil gach là ;
 Ach tre ghràs théid mo dhèidin,
 'Us mo thredoir ann am meud,
 Gus am faic mi fadhedigh
 Ann an glòir e air nèamh.

CUMHNANTA NAN GNIOMH.*

'Nuair a chruthaiceadh Adhamh,
 'Reir na comhairle àraidh,

* Ged nach b'e rùn Dé riamh duine sam bith a dheanamh sona le Coicheangal nan Gniomh, ach le Coicheangal nan Gràs, gidheadh rinneadh an ceud choicheangal ud ann an dòigh a bha cho caoimhneil, cho gràsmhor, agus cho iomchuidh chum sonas siorruidh a thoirt do Adhamh, agus d'a shliochd gu léir 's a dh'fhaodte smuaineachadh. B' e 'n cumha àraidh leis an coisneadh Adhamh an sonas sin, fantainn o'n mheas thoirmisgt'. Bha'n cumha sin cho furasd ri cho-lionadh 's a b'urrainn a bhith. B'usa dha 'n comhnaidh gun bheantainn do'n mheas, no'ghabhail, agus ith-eadh. Cba rohh Adhamh, no shliochd, an cunnart tuiteam ann am peacadh sam bith eile, gus an itheadh e am meas toirmisgt' ;

Bh' aig an Trianaid ro ghràsmhor,
 Fhuair e cumadh glè àlainn ;
 Colainn mhaiseach, ro àillidh,
 Anam dìongmhalta, àghmhor,
 Dreach a Chruithear gu slàn air,
 'S b'c ghlòir e.
 Dreach a Chruithear, &c.

Bhuin an Cruithear gu caomh ris,
 Thug e scalbh dha 'san t-saoghal,
 (Cha do chum e ach craobh uaith,)
 'S bu mhòr an oighreachd c dh'aon fhear ;
 Ged bu bhcag c d'a mhaoin-se,
 O'n bha firinn, a's naomhachd,
 Steach 'na cridhe,
 Le gaol agus còlas.
 Steach 'na chridhe, &c.

Fhuair e sonas gun iarraidh,
 Fhuair e beannachd 'na Trianaid,
 Bha an caidreamh gu fial aig',
 Bha co-cheangal ri Dia aig,
 B'e co-cheangal nan gnìomh e ;

oir, air do Dhia a ràdh ris, “ Anns an là dh'itheas tu dheth, gu cinnteach bàsaichidh tu,” bha sin iomann 's 'na ghealladh dha nach tigeadh am bàs air, ann an dòigh sam bith eile ach le itheadh dheth ; agus mur tigeadh am bàs, cha mhò thigeadh am peacadh—Mur biodh an co cheangal ud idir ann dh'fheumadh gach duin'. againn seasamh air a shon féin. Cha bu choltach dhuinn sùil a bhli againn ri sonas sìorruidh, ach an lòg coilìonadh an lagha ; agus ged bhiodh sin comasach, cha bhiodh e cho furasd idir ris an dòigh ud eile ; oir bhiodh aig an diabol cothrom air siun a bhuaireadh gu peacadh, cho liomhor 's a bha dleasanais anns an lagh, 'nuair nach robh ach non chothrom aig air Adhamh. Thug Dia dha an t-socair sin o'n bha e seasamh air son a shliochd ; agus nan smuainicheamaid ceart oirre cha deanamaid a chaidh gearan air coicheangal nan gnìomh. Anns a' cho-cheangal ud cha bhiodh ni sam bith aig sliochd Adhamh ri dheanamh, agus cha robh aig Adhamh féin ri dheanamh ach fantainn o'n mheas thoir-misgte.

Gealladh beatha gun chrìoch aig,
 Cumha socrach, so-dhiant',
 Air dòigh aig,

Cumha socrach, so-dhiant, &c.

Thug an Tighearna fios da,
 Thaobh na craoibh ud 's an lios aig',
 (Bha 'n t-iùl a b'fhearr 'us bu mheas innt,)
 Air dha blasad de 'n mheas aic',
 Gu 'n tigeadh bàs agus sgrios air,
 Gu'm biodh mallachd do-mheas air,
 'S gach truaighe a chlisgcadh
 An tòir air.

'S gach truaighe, &c.

Ach bha sa' bhagradh ud fillte
 Gealladh beatha ro phrìseil ;
 'S nan seasadh e dìleas
 Mar a dh'iarr an t-àrd-rìgh air,
 A seachnadh craoibh a mheas mhilltich,
 Cha tigeadh bàs air gu dilinn,
 Ach bhiodh beatha gun chrìch
 Ann an glòir aig'.

Ach bhiodh beatha, &c.

Bha an cumhadh ud aotrom ;
 B' usa cho-lionadh daonnan,
 Na dol idir a thaobh uaith ;
 Bha 'bheatha shuthainn ri 'faotainn,
 Gun ghnìomh oibre, no saothair ;
 B' usa fuireach san aon àit
 Na dol a dh'ionnsaidh na craoibh
 'San robh 'n dòlas.

Na dol a dh'ionnsaidh, &c.

Anns a' ehumhnanta ghràidh ud,
 Shuidhich Dia gu ro ghràsmhor,
 Gu'n seasadh Adhamh 'n-ar n-àite,
 An àit a shliochd tha do-àireamh ;
 A ehosnadh sonais, 'us àigh dhaibh,
 No ehosuadh donais gu bràth dhaibh,
 Réir mar ghleidheadh,

No dh'fhàgadh e'n t-òrdugh.

Réir mar ghleidheadh, &c.

Bha mòr aoibhneas air Adhamh,
 Socraeh, saibhir am 'phàrras,
 Mealtainn eaoimhneas an Ard-righ,
 Faieinn gréim aig air slàinte,
 Cuid 'us roinn aig gach àl d'i,
 Mar an oighreachd ro àlainn ;
 Meud na foill a bha 'n Sàtan
 Cha b'eòl da.

Meud na foill a bha'n, &c.

Nuair bha Eubh greis air falbh uaith,
 'S gu'm b'i'n soitheach a b' anmhainn,
 Thàinig Satan gu ealgach,
 'S le ro sheòltachd a sheanachas
 Mheall e thuige s'a h-earbsa,
 'Shin i 'làmh gu mì-shealbhach,
 Dh'ith i meas a thog searbhas,
 'Us bròn duinn.

Dh'ith i meas a thog, &c.

Dh'iomain Sàtan sa'n uair i,
 Dh'ionnsaidh Adhamh gu 'bhuaireadh,
 Thug i 'meas san droch uair dha,
 Ghabh, a's dh'ith e gun smuainteach',

Thilg e 'n àinte gu luath dheth,
 Chaill e shonas a's uaisle,
 'S dh'ât a chridhe le uabhar,
 'S le mòr-chuis.
 'S dh'ât a chridhe, &c.

Rinn e cionta ro uamhar,
 Thréig e Chruthadair uasal,
 Ghabh e 'n diabhol mar uachdran,
 'S air gach neach thàinig uaithe,
 Thug e peacadh, a's truaighe,
 Mìle trioblaid, a's buaireadh,
 Dìteadh ifrinn, 's b'e 'n cruadal
 Bu mhò e.
 Diteadh ifrinn, &c.

'S bochd dhuinn uile mar thachair,
 Chaill sinn Dia, 'us an reachd aig',
 Dh'fhalbh ar tuigse 's ar neart uainn,
 'S e ar nàmhaid an ceartas,
 Tha ar gràdh aig a' pheacadh,
 Tha sinn làn de dhroch cleachdadh,
 'S cian, 's gur fad' ann an seacharan
 Ced sinn.
 'S cian, 's gur fad' &c.

Ged tha'm facal ag innseadh,
 Gum beil an Slànaighear prìseil
 Tairgseadh fuasglaidh a's dion duinn,
 Tha de naimhdeas 'n-ar n-inntinn,
 Gu'm beil sinn diùltadh bhi 'n sìth ris :
 'S a thaobh ar ganmhlais do'n fhìrinn
 'S iad na breugan ar didean
 'S ar dòchas.
 'S iad na breugan, &c.

Fhir tha cluinntinn an d in so,
 Cò de 'n dithis a b'fhearr leat,
 (Na'n tugt' an roghainn dut tràthail,)
 Earbs' ri fireantachd Adhaimh,
 No ri dìcheall do làmhnan,
 A' chosnadh còir dhut air slàinte ;
 Ach 'nan tuitcadh tu'm bàs
 Theachd gun tròcair ?
 Ach 'nan tuiteadh, &c.

Ma their thu riumsa gun teagamh,
 Gu'm bu ràghnaich' leat seasamh,
 'N taic ri d' dhìchioll, 's ri d' theagradh,
 Chum nach tigeadh ort leagadh,
 'S e mo bheachd gur c bcag-nair,
 Mar ri aineolas beadaidh,
 Tha 'g ad' stiùradh gu freagradh
 Cho gòrach.
 Tha 'g ad' stiùradh, &c.

O'n sheas e 'n àite chlaunn-daoine,
 Cosnadh sonais do 'n t-saoghal,
 Bha cumha Adhaimh n'a b'aotruim,
 Na bhiodh iomchuidh dhuts' fhaotainn
 B' urras-Dia gu ro chaomh dha,
 Nach tigeadh peacadh, no aog air,
 Ach tre itheadh de chraoibh
 'Ud an còlais.
 Ach tre itheadh, &c.

Ach bhiodh seòl ac' teachd ortsa,
 Steach-air lionnhorachd dhorsan,
 Smuaintean, gnìomhan as focail,
 Na h-uile seòrsa de lochdaibh ;
 Cha bhiodh e idir cho socrach

Fuireach saor o gach droch ni,
 'S an diabhol 'gad bhrosnach'
 An còmhnaidh.

'S an diabhol, &c.

Faic-sa caoimhneas an Triath dhuinn,
 Ann an cùmhnant nan gnìomh ud ;
 Bha e furasd ri riarach',
 B' ionnan 's neo-nidh 'na dh'iarr e,
 Mar chumha beatha gu sìorruidh,
 D'ar ceud sinnsear, 's d'a iarmad ;
 Ged dh'fhàg a bhriseadh sinn
 Iargainneach, leòinto.

Ged dh'fhàg a bhriseadh, &c.

O'n is peacach gun chli thu,
 Na bi smuainteach gu dìlinn,
 Gu 'm faigh do ghnìomharran sìth dhut,
 O Ard-breitheamh na firinn ;
 Tha thu chean' air do dhìteadh,
 Cha dean thu 'n ceartas a dhioladh,
 'S tha 'n reachd air a dhìobradh
 Gu mòr leat.

'S tha 'n reachd, &c.

Cha téid a h-aon de chloinn daoine
 Le oibribh 'n Lagha a shaoradh,
 Tha iad uile ro aotrom ;
 Uime sin gabh-sa faóghlum,
 Teicheadh ionnsaidh 'n Fhir-shaoraidh,
 (Tha a chuireadh ro chaoin dut,)
 'S gabh fasnath 'na ghaol,
 Is 'na thròcair.

'S gabh fasnath, &c.

CUMHNANTA NAN GRAS.*

'Nuair bha Adhamh an ioma-cheist,
 Gun aon sùil aig ri tionudadh,
 A's e'n déise dol air iomral,
 Le briseadh cùmhnaint gu h-iomlan
 Thàinig Dia le mòr thiom-chridh,
 A thoirt sgèil da, a's iomraidh
 Air sàr-chùmhnant' 's ionmhas
 De ghràsan.
 Air sàr-chùmhnant, &c.

Dh'èirich misneach ar sinnsear,
 'Nuair a chual iad air innseadh,
 'N sgeul bu bhinne, 's bu mhillse ;
 'Sgeul air sgrios air a' mhilltear,
 'Sgeul air fuasgladh o'n dìteadh,

* 'S e cùmhnanta nan Gràs àrd innleachd Dhé chum peacaich tur chaillt' a thearnadh, chum cliù a shaor ghràis gu sìorruidh. Rinneadh e o shlorruidheachd eadar an t-Athair agus am Mac, le aont' an Spioraid. Shònraich an t-Athair doigh na slàinte. Dh'urraich e air a mach mar Urras nam peacach. Thairg e nàdur an duin' a thoirt dà, anns an co-lìonadh e ùmlachd agus fulangus air an son, agus an Spiorad Naomha 'bhi maille ris. Gheall e 'àrdachadh aig a dheas-laimh féin gu sìorruidh, agus beatha shuthainn a thoirt dà air a shon féin, agus air son a phìobuill.—Dh'aont-aich am Mac.—Do réir sin tháinig e ann an co-lìonadh na b-aimsir, chum an t-saoghail, mar Urras nam peacach ; agus 'nan nàdur rinn e an dleasdanas uile chum am fireanachadh, agus dh'fhuilig e 'm peanas gu h-iomlan. Chaidh e suas an sin gu nèamh, agus fhuair e a' bheatha shuthainn dhà féin, agus dhaibh-ean ; agus tha e ga tabhairt daibh, seadh gach linn tre chreidsinn an t-Soisgeil.—Tha Crìosd a' tairgse na beatha ud anns an t-Soisgeil gach latha, do na h-uile seòrsa pheacach a nasgaidh : agus, a leughadair, mur diùlt thu i, bithidh i agad-sa. Ach cha ghabh thu i ; 's fearr leat gu mòr thu féin a sgrios gu sìorruidh, le bhì gluasad a réir do thoile pheacaich féin, mur fosgail Spiorad nan gràs sùilean t'inntinn, chum's gu 'n tuig thu cìod e bhì caillte, agus cìod e bhì tearuint'.—Gu 'n tugadh Dia creideamh dhut.

Le Urras dìongmhalta cinnteach
Theachd a dh'fhulang am binn-san
'N àite.

Teachd a dh'fhulang, &c.

Tha 'n Co-cheangal ud sìorruidh,
Cha-n eil toiseach, no crìoch aig',
Cha-n eil gaoid, cha-n eilg gnìomh ann,
Tha deagh òrduch 'a's rian air,
Chaidh a dheanamh 'san Trianaid,
A dh'aiseag pheacach ro lionmhor
Lh'ionnsaidh réite ri Dia,
Agus slàinte.

Dh'ionnsaidh réite, &c.

Ann an tionnsgnadh na saorsa,
Mu'n do chruthaich e'n saoghal,
Thuir an t-Athair r'a Aon mhac,—
“ Gabhsa nàdur chloinn-daoin' ort
Thoir làn gheill do m' Lagh naomh' ann,
Diol do m' cheartas gu daor ann
'S théid mo spiorad leat daonnan
Le tàbhachd.

'S théid mo spiorad, &c.

“ Tha mòr àireamh de 'n t-sluagh ud,
A thig o Adhamh, 's e truaillte,
Nach téid fhàgail 'nan truaighe ;
Tha mo cridhe làn truais daibh,
Tha mi sònraicht' am fuasgladh.
'S gheibh thu féin mar do dhuais iad,
'Nuair a bheir thu dhaibh buaidh
Air gach nàmhaid.”

'Nuair a bheir thu, &c.

Fhuaras freagradh gu h-ullamh—

“ O geibh mi nàdur an duine,
 'S a théid an Spiorad a'm 'chuideachd',
 Ni mi t'iarrrtas gu buileach,
 Ann an ùmhlachd, 's am fulang ;
 Bheir mi'n dream ud o'n chunnart.
 Ged ruig an claidheamh ro ghuiueach
 Gu m'àirnibh'.

Ged ruig an claidheamh, &c.

Thug an Spiorad grad aonta,
 Le deagh-ghean, a's mòr ghaol da,
 Bhi thar tomhas gu saor aig',
 A' ghleusadh nàdur a dhaonnachd
 A' sheasmh cruadail gun aomadh
 An àm bhi cosnadh na saorsa ;
 'S chum a shluagh dheanamh naomh',
 Agus gràdhach.

'S chum a shluagh, &c.

'Nuair a thàinig àm iomachaidh,
 Chuir an Triath a mhac Ionmhainn,
 (O mhnaoi bhoichd air a ghiumhinn,
 An staid ìosail, neo-inbhich,)
 Chosnadh teasairginn iomlan.
 Do no braighdibh fo ioma-bhruid
 Le e-féin thoirt mar iomlaid

 'Nan àite,
 Le e-féin thoirt, &c.

Ann an àite nam peacach,
 Thugadh ùmhlachd do'n reachd leis,
 Gun aon dleas' nas a sheachnadh,
 'S gun dol ròineag air seachran ;
 Ged bha àmhghar a gleachd'ris,

'S ged bha nàimhdean ro bheachdail
 Chum a tharruinn gu feachdadh,
 'S gu fàilinn.

Chum a tharruinn, &c.

Ann an àite nan truaghan
 Ghabh e fulangas cruaidh air,
 Mòran cràidh 'na chorp uasal.
 Ann 'ua anam trom uabhann,
 Nach eil e 'n comas a luadh leinn,
 Fearg an Athar ga bhualadh,
 Peanas peacaidh a shluaighe-san
 Gu slàn air.

Peanas peacaidh, &c.

Ged bha ghaillionn ud gailbheach,
 Chuir e ghnùis rith' mar ailbhinn,
 Bhuail am mallachd gu garg e,
 Rug am bàs gu ro shearbh air,
 Bha e tamall 'na mharbhan,
 Shaoil a nàimhdean gu 'n d'fhàlbh e,
 Ach dhùisg a's dh'éirich gu calma
 Bho'n bhàs e.

Ach dhùisg, a's dh'éirich, &c.

Chaidh e suas chum an Athar,
 Shuidh e sìos air a' chathair,
 Shleuchd na h-ainglean le aighear,
 Ghabh e sealbh anns na flaitheis,
 Ann an ainm a luchd-taghaich,
 Fhuair a gràsan do-chaitheadh.
 Chum an roinn air luchd-faighinn
 Na slàinte.

Chum an roinn, &c.

Thaom e'n Spiorad neo-ascaoin
 Air a naoimh, a's air 'abstoil ;
 'S rinn iad saighdcarachd ghasta,
 (Mìnc, macant' an gaisge.)
 Cha do phill iad le masladh,
 Ach troi Chrìosd a thug neart dhaibh,
 Chuir iad cath gus 'n do chaisg iad
 An nàmhaid.

Chuir iad cath, &c.

Chum co-cheangal na sìth ud
 A thoirt gu buil gu ro chinnteach,
 Tha 'n t-Eadar-mheadhonair prìseil,
 Làidir, acuinneach, dileas,
 Tha gach oifig de thrì aig',
 Cumt'ri t' uireasbhaidh dìrcach,
 Fàidhe, Sagart, a's Rìgh e
 Ro ghràsmhor.

Fàidhe, Sagart, a's Rìgh, &c.

'S Fàidh ro iongantach mòr e,
 Iùl 's fios air gach dòigh aig ;
 Ni e glic am fear gòrach,
 Ni e'n t-aineolach còlach,
 'S chum 's gu 'n deanar a' chòir leis,
 Bheir e 'Spiorad gu 'n seòladh,
 'S ni fhacal daibh lòchran
 Ro dbèarsach.

'S ni fhacal, &c.

Sagart urramach, naomh' e,
 Iochdmhor, truacanta, caomh e,
 Ris na truagnain air faontradh ;
 Cha robh ìobairt ach aon aig,

Ach tha feartan innt' daonnan,
 'S leòir chum réite chlann-daoin' i :
 Eadar-ghuidhear nach faoin e
 'S na h-àrdaibh.

Eadar-ghuidhear nach faoin, &c.

Euchdach, uasal an Rìgh e,
 Treubhach, buadhach an strì e,
 Gleusd chum sluagh thoirt gu strìochdadh,
 Treun an caraid d'a dhìlsibh,
 Géillidh 'nàimhdean gu dìlinn,
 Geur a shaighdean 's gach crìdh ac',
 Théid an leagail gu h-ìosal
 Fo shàiltibh.

Théid an leagail, &c.

An t-Eadar-mheadhonair treun ud.
 'S e 'm fìor Dhia, 's e Mac Dhé c,
 Is fìor dhuine, sìochd Eubh c,
 'S dearbh bhràthair dhut féin e,
 Earb do chùisean gu léir ris,
 Tha e deas chum an réiteach',
 Tha mòr thlachd aig 'na dhreuchdaibh,
 'S e bàigheil.

Tha mòr thlachd aig, &c.

Tha sàr ghealleanna gasd aig,
 Tha iad tomadach, taiceil,
 Tha gach sonas gu pailt annt',
 Tha gach cobhair gun àirc annt,
 Tha iad buileach an nasgaidh.
 Dìreach freagairt do'n pheacach,
 'S théid an coilionadh ceart mar
 Is fearr dha.

'S théid an coilionadh ceart, &c.

Tha 's na geallannaibh briagh ud,
 Neart a' chlaoidheadh do mhiannan
 'S a dheanamh toilichte, so-riaraicht'
 Do chridhe gionach mi-rianail ;
 Tùr gu t' aigneadh a riaghladh,
 Gu glic, suidhichte, ciallach,
 'S gu bhi guidhe o Dhia gach
 Ni 's àill leis.
 'S gu bhi guidhe, &c.

Tha làn mhathanas saor annt,
 Tha buan aithreachas caoin annt,
 Creideamh cionalt, neo-bhaoth annt,
 Cridhe carthannach, maoth annt,
 Cogais chaithriseach, chaomh annt,
 Càirdeas, gean, agus gaol annt,
 Sìth a's sonas, le naomhachd
 Gu bràth annt,
 Sìth a's sonas, le, &c.

Cùm do chreideamh, 's do dhòchas
 Anns na geallannaibh mòr ud,
 Fhàgail cothromach, còmhnhard,
 Tha iad seulaicht' gu dòigheil ;
 Tha scul a' bhaistidh air tòs ann,
 Tha seul na suipeir' fadheòigh ann ;
 'S còir an gabhail le còlas
 Gun àrdan.
 'S còir an gabhail, &c.

No chreach-léir, 's mò chruadal !
 Gu'm bi cealgairean uallach,
 Agus aincolaich thruaillidh,
 Nach d'fhiosrach an truaighe

Deanamh 'n cridhe nì's cruaidhe
 Le bhi beantainn gun smuainteach',
 Ris na seulaichibh uasal,

A's àird' ud.

Ris na seulaichibh, &c.

Chum do chleachdadh a stiùradh
 Tha lagh rioghail 'sa chùmhnannt;
 'S bheir an Spiorad air drùghadh,
 Air do chridhe bha dùbailt,
 Ach tha nis' air ath-ùrach',
 Air a lionaidh le dùrachd,
 'S le gaol Ios' a ni 'n ùmhlachd
 Ro àluinn.

'S le gaol Ios' a ni 'n, &c.

Ach 'nad cheumaibh bi taigheach,*
 Oir ma thréigear tu'n rathad,
 Gheibh thu gleusadh o'n Athair,
 'Is ge geur 's ann gu math dhut,
 Oir cha tréig e thu fathasd,
 'S b'e mòr bheud e gu 'm faigheadh,
 T' fhuigheall breun a bhi gabhail
 Gu blàth ris.

T' fhuigheall breun a bhi, &c.

Tha 'n co-cheangal ud uasal,
 Cha deach' bagradh a luadh ann,
 Cha deach' idir a smuainteach,
 Oir bha'n t-urras cho buadhar,
 'S nach robh cunnart car uair air,
 Géilleadh tuisleach le buaireadh,
 Bha neo-thuiteamachd fuaighte
 Do ghnà ris.

Bha neo-thuiteamachd, &c.

'S e cùis is mò th' anns a' Bhìoball,
 An co-cheangal so-mhìneach',
 Gu soilleir, glan, cinnteach,
 Do na peacachaibh dìblidh,
 Chum 's gu'm faic iad an dìteadh,
 'S gu'n teich iad chum dìdein,
 Dh'ionnsaidh 'n t-Slànaighear mhìn,
 Nach dean tàir orr'.
 Dh'ionnsaidh 'n t-Slànaighear, &c.

Cha-n eil ministear dìleas,
 Ann an cearna de 'n chrìosdachd,
 Nach e mhòr chuid d'a dhìchioll,
 A luchd-éisdeachd a phìlltinn
 O 'm féin-fhìreantachd mhìllteach
 Dh'ionnsaidh sonas na fìrinn,
 An co-cheangal ro phrìseil
 Nan gràs ud.
 An co-cheangal, &c.

Tha clann-daoin' an staid nàduir,
 Fo bhruid theann aig an nàmhaid,
 'S e 'gan gleidheadh gu sàmhach,
 Cur ri peacadh gu dàna,
 Chum an truailleadh gu gràineil,
 Gun bhi tuigsinn na h-àinte,
 Ach a' teicheadh o'n t-Slànaighear
 Aillidh.
 Ach a' teicheadh, &c.

Fhir tha 'g éisdeachd mo sheanachais,
 Seall gu grad ri còr t' anma,
 Mu 'm bi e tuilleadh is anmoch ;
 Tréig t' fhìreantachd chearbach,
 'S leig dhìot a bhi cealgach ;

'S mòr do chionta, 's do shalchar,
Tha do chunnart ro anabarrach
Dàicheil.

Tha do chunnart, &c.

Cha-n eil beannachd ri ainmeach'
Nach eil fear dìoladh an ainmhich,
Cur an diugh ann ad thairgse,
Saor gun òr, 's gun airgead ;
Bheir an creideamh dhut sealbh annt
Ged bhiodh laigs' ann a t' earbsa,
Gabh an cothrom, 's na dearmaid
Bhi sàbhailt.

Gabh an cothrom, &c.

Bidh an creideamh mar làimh dhut,
Bhios a' sìr thoirt d'a t' ionnsaidh,
As an lànachd nach ionndrainn—
Biodh e làidir 's thig slàim* leis,
Ach bidh beò aig san ainneis ;
Bheir e sìth dhut san aimhreit.

'S gus a' chrìoch ni e taingeil gach
Tràth thu.

'S gus a' chrìoch ni c, &c.

DAN DO'N PHEACHADH.

EARRANN I.

'S tu ceud aobhar gach seachrain
A thàin' o reachd an Ard-rìgh oirn ;
Cha-n cil maise no dreach ort,
Tha thu feachd-te, neo-dhìreach.

Cha-n eil ccum anns an gluais thu,
 Nach cil truaigh ann, 'us mì-thlachd
 Cha-n eil neach air dhut breith air,
 Nach bi breathal air cinnteach'.

Cha-n eil donas 'san t-saoghal,
 Nach tu's aobhar gu fìor air ;
 Cha-n eil bàs ann no dòrainn,
 Nach cil oirne mar chìs dut.

Cha-n eil Pearsa 'san Trianaid,
 Nach bu mhiann leat gu dìth e ;
 Cha-n eil buaidh anns an Diadhachd
 Nach e t' iarrtas gu'm millt' i.

Is tu nàmhaid an anma,
 Moch 's anmoch, 's gu sìorruidh ;
 'S tu choisinn tein-ifrinn,
 Aobhar crith, agus grìs c.

Thog thu conas 'us connsachd
 'S iomadh contrachd neo-chrìochnach,
 Thog thu trod agus buaircadh,
 'S iomadh tuasaid neo-shìobhalt.

Thog thu carraid, 's còmhrag
 Measg nam mòr-dhaoin', 'nan islean
 Thog thu dragh, 's mì-shuaimhneas,
 Measg nan sluagh, 's nan rìghrean.

Thog thu mort, agus marbhadh,
 Thog thu farmad, a's mì-run
 Thog thu tuaileas, a's cùl-chainnt,
 Bhris thu cùmhnant na sìth-chainnt.

Thog thu gamhlas measg bhràithrean,
 Riun thu càirdean mì-dhìlcas ;

Thog thu mallachadh a's breugan,
 'S iomadh sgeulachd, neo-bhrìoghar.

Rinn thu 'n daonnachdach iargalt,
 'S am fear fialaidh 'na mhìodhor ;
 Chuir thu ceathairne, 's meairlich.
 Feadh gach cearn anns gach rìoghachd,

Rinn thu misgearan òlmhor,
 Rinn thu geòcairean cìocrach ;
 Rinn thu'n t-adhaltrach neò-ghlan,
 'S miannan feòlmhor na strìòpaich.

Rinn thu'n saoghaltach sanntach,
 Agus mealltair nan innleachd ;
 Lìon thu 'n cridhe le gearan,
 'S chuir thu talach 's an inntiun,

Rinn thu'n t-eucorach làidir,
 Bhios ag sàrachadh mhiltean ;
 Is an snàigein beag dona,
 Bhios a' tolladh os n-ìosal.

'S tric a sheòl thu an slaightear
 Dh'ionnsaidh oighreachd an fhèirein ;
 'S a thug thu cosna 'n fhir thapaiddh
 Chum a sgapadh le sìochair.

Thug thu gul às a' ghàire,
 'S falagha gu bhi rìreadh ;
 Thug thu tuireadh á sòlas,
 Thug tha dòrainn á sìth-chainnt.

Chuir thu cuthach 'san òigridh,
 Gu bhi 'g òl an toil-inntiun,
 De gach cluich, 's gach sùgradh,
 Gun bhi 'n dùil gu'n tig crìoch orr'.

Rinn thu'n eaglais a shalachadh,
 Rinn thu cealgairean lionmhor :
 Luchd a chleachdaidh ta cearbach,
 Ged tha'n earbs' as an gnìomhaibh.
 Dh'fhàg thu dall na cinn-iùil aic',
 Gionach, lùbach, neo-chriosdail ;
 'Nuair théid iad do'n chùpaid.
 Cha bhi dùrd ac' m'a Iosa.
 Théid an t-soarmoin a leughadh,
 'S bidh na breugan mar ghìomh innt',
 'S iad mo thruaigh an luchd-éisdeachd,
 Cha bhi sgeulachd ach blìon ac'.
 'S moch a rinn thu geur-leanmhainn,
 Air gach searmonaich dìleas.
 A chur Criosd am Fear-saoraidh
 A chraobh-sgaoileadh na fìrinn.
 'S tric bha t'ionnsaidh gle fhiadhaich,
 A chur diadhachd fo mhi-chlìu.
 'S bhiodh fìor ghòraich, 's aingeachd,
 Measail, ainmeil le d' dhìlsibhs'.
 'S tric a chuir thu droch theagamh
 Ann an creideamh uan criosdaidh ;
 Chum an deanamh mì-thaingeil,
 Gun gheall-daingnich na rioghachd.
 'S tric a thug thu dhaibh leònadh,
 A dh'fhàg gun sòlas, gun sìth iad.
 A dh'fhàg an siubhal do-brònach.
 Mar neach air fògradh à chrìochaibh.
 Thug thu aoibneas do Shàtan,
 Gan sìr-thàladh gu d' lìontaibh.
 Ach tha ccannard nach géill ac',
 'S bidh e-féin daibh 'na dhìdean.

DAN DO'N PHEACADH.

EARANN II.

'S dona 'n gnè th' ann ad nàdur,
 'S pòr a dh'fhàs gun aon sìol thu :
 Tha do chumhachd do-ranusaich,
 Tha do ghamhlas do-innseadh.

Chuir thu aingil ro naomha
 Fad air faontrad o'n fhìrinn :
 Lion thu 'n smuaintean le àrdan.
 Spìon thu mhàn iad glè ìosal.

Rinn thu 'n cridhe mi-thaingeil,
 'S chuir thu nàimhdeas 'nan inntinn
 'N aghaidh bhuaidhean an Ard-rìgh,
 Agus àintean ro phriseil.

Chuir thu 'n nathair do'n gàradh,
 A ghabhail fàth air ar sinnsir ;
 'S cha b' e 'n truaigh-san a dh'iarr thu,
 Ach sgrios an iarmaid ro lionmhor.

Chuir thu seachran o Dhia orr',
 'S gach droch mhiann anns a' chridh ac' ;
 Rug am mallachd, 's an t-eug orr',
 Le do bhréig a's t' ais-innleacdh.

Rinn thu mortair do Chain,
 'S b'ann air Abel am firean :
 S cha robh aobhar do'n àr ud,
 Ach am bràthair bhi dìleas.

Rinn thu ainneart a sgaoileadh,
 Feadh an t-saoghail gu lionmhor :
 Lion thu'n saoghal le fòirneart,
 Agus dh'fhògair thu n sìochainnt.

Thruaill thu sligh' gach uile fheòla,
 Thug thu dòrtadh na dìl' orr':
 Cha d'fhan a h-aon diù gun bhàthadh,
 'Nuair a thàin' an lòm-sgriob ud.

Ach an t-ionracan Noah,
 'S na bha chòmhnaidh fo dhion aig',
 A rinn an Trianaid a chaómhnadh,
 Chum an saoghal ath-lionadh.

Dh'fhàg thu Sodom cho gràincil,
 Le do ghnàthannaibh griseil,
 'S gu'n rug léir-sgrios gun dàil air,
 Le breth an Ard-rìgh ro phrìseil,

Bhrùchd tuil thein às na speuraibh
 A chuir gu h-éitich gu dìth e:
 Chuireadh suas e mar shaimpleir,
 Air còr nan aingidh gu sìorruidh.

Thug thu leth-taobh clann-daoine
 Dh' ionnsaidh aoradh nan ìodhol:
 Rinn thu'n aigneadh ro dhiomhain,
 Chuir thu'n Trianaid air diochuimhn'.

'S tric a thruaill thu sliochd Iacoib,
 Siol an armainn dheis, dhìleis:
 'S tric a rinn thu dhiù tràillea,
 Fo do shàiltibh glè ìosal.

'S tric a mheall thu gu d' ghràdh iad
 'Nuair b' e 'n àite bhi strì riut:
 B' aobhar truais iad 'nad sheirbheis,
 Cosuadh féirg an Ard-rìgh dhaibh.

Thug thu tuisleadh do Dhaibhidh,
 'S mòr a chaill e d'a shìth riut:

'S ge bu tuigseach rìgh Solamh,
Rinn thu dholaidh 's a mhi-sta.

Cha robh duine de 'n t-seòrs ud,
Nach do leòn thu le d' bhrìodal :
'S tric a rinneadh le d' làimh iad
'N an droch shaimpleir do dh' Isra'ì :

Cha do sguir thu do d' bhuaireadh,
Gus 'n do thruaill thu an rìoghachd.
Thruaill thu 'n sagart, 's am fàidhe,
Thruaill thu 'n àrd-dhaoin' 'san ìslean.

Thug sud braighdeanas tràilleil,
Ann am Babilon shìos orr' ;
Fo rìgh Nebuchadnesar,
Fear d'am b'èigin daibh strìochdadh :

Gus an tainig an ùine,
'San do dhùisgeadh dhaibh Cyrus ;
A rinn an aiseag d'an dùthaich,
'S a thug cùmhuantan sìth dhaibh.

Lean thu fathast gu geur iad,
Mhill thu leirsinn an intinn ;
Chuir thu creideamh gun ghràdh annt,
'S fuar-chràbhadh gun bhrìgh ann.

Ged bha 'n Slànaighear ciatach,
Iomadh bliadhna 'san tìr ac',
Le do chuilbheartaibh seòlta,
Cha robh 'n eòlas ach clì air.

Thug thu orra a cheusadh,
Le droch eud, 's le mì-run :
Sud an ceusadh thug sgrios ort,
Tha thu nis' air do dhìteadh.

Sud an ceusadh tha dearbhte,
 Mar bhun earbsa, do'n ehriosdaidh.
 Gabhsa comhairl a' pheacaich,
 Thig a steach, 's bi fo dhion sud.

Bheirear mathanas saor dhut,
 Agus naomhachadh fìorghlan :
 Trìd a' chreideimh bheir gràs dut
 S bidh do nàmhaid an ìohdar.

RAINN AIR AN DROCH CHRIDHE.

Tha mo chridhe cho teagmhach
 'S nach creid e aon fhacal o Dhia :
 Tha mo chridhe ni's cruaidhe
 Na'n reodhadh 'nuair fuaire ta'n t-sian.

Tha mo chridho cho feargach
 'S gu'n leum e gu garg air a' chòir ;
 Tha mo chridhe cho sauntach
 'S gur beag leis na beanntaichean òir.

Tha mo chridhe cho uaibhreach
 'S gur tric e ri uaill às a nàir' :
 Tha mo chridhe le salchar.
 Mar an sgèith thig o'n bhalgair', 's e làn.

Tha mo chridhe cho luaineach
 'S a bhios tonnan a' chuain leis a' ghaoith ;
 Tha mo chridhe cho mealltach
 'S nach faighear dha samhla a chaoidh.

AN SOISGEUL.

AIR FONN—" 'S mi'm shuidhe m'ònar air Tulaich bhòidheach."

"Deagh sgeul a mhòr aoibhneis do'n uile shluagh."

"Saoraidh se a phlobull fein o'm peacaibh."

'Se'n soisgeulgràdhach thug Dia nan gràs duinn

A chum ar sàbhaladh dàn mo ruin :

Ach 's còlas àrd e, air cùisibh àluinn,

Nach tuig an nàdur a tha gun iùl.

Gur mis' an truaghan, 's cus mu'n cuairt' domh,

Toirt éisdeachd chluas da mar fhuaim nach
fiach ;

B' e 'n gnothach cruaidh e nach tuig an sluaghe,

An sgeul is uaisle a chualas riamh.

Tha clann nan daoine gu tũr fo dhaorsa,

Aig Dia an t-saoghail so, 'g aoradh dhà :

Fo chois am miannan, a tha do-riarach ;

Gun fheart, gun iarraidh air Dia nan gràs :

A' deanamh tàir air gach ni is àill leis,

A' briseadh 'àintean gach là gun sgìos ;

Efado'n smuaintibh, 'siad ruith gu luath uaith ;

A chum na truaighe ta buan gun chrìch.

Ge mòr an cùram th'aig Dia nan dùl diù,

Cha tig iad dlù dha le ùrnaigh chaoin ;

Bu mhòr a' ghràin leo bhi uair 'na làthair,

An caidreamh blàth ris 'na àros naomh' :

Iad ruith na gaoithe, 's ag earbsa daonnan,

Ri sonas fhaotainn am faoineis bhreug ;

Gun fhios, gun aird ac' air dòigh is fearr dhaibh

Na gréim an dràst air ni's àill le 'n cré.

* Faodaran t-òran so a shéinn mar an ceudna air fonn " Moladh
Choirre-Cheathaich."

Tha 'm barail làidir gur muinntir shlàn iad,
 'S nach eil ceannfàth ac' air gràsaibh Dhé :
 Tha 'n Soisgeul faoin leò, seach gean an t-saoghail
 Tha 'n cridhe aotrom, gun ghaol do'n Léigh,
 Ach 's àit an sgeul e, air leigheas ceutach
 Do dhuine enslan, fo chreuchdaibh ciùrt ;
 Is naomhachd phrìseil, o Dhia na fìrinn
 Do neach fo dhìtheadh, 's e dìblidh, brùit.

Do neach fo smuaircean, le Dia bhi 'n gruaim ris,
 'S a lochdan uabhar 'g a chuartach' dlù ;
 Gun fhios nach àite dha ifrionn chràiteach,
 Man tig am màireach, 's am bàs 'na shùil.
 Do neach a dh'fhaólum o'n Spiorad Naomha,
 Gur sonas baoth bheir an saoghals' uaith :
 Nach eil ach sgàil deth 'san àm tha làthair,
 'S gu 'm bac am bàs e's nach fàs e buan.

B'e sgeul an àigh e, air beath' is slàinte,
 O Ios' a bhàsaich 'na ghràdh do dhaoin'.
 'S i 'fhuil am plàsd anns am, beil an tàbhachd,
 'Nuair théid a chàradh gn bàigheil, caoin,
 Ri cridhe ledinte, gun ghean, gun sòlas,
 Ach doilich, brònach, gun seòl air sìth ;
 Le Spiorad uasal nam feartan buadhar,
 'Nuair thig e nuas air le gluasad mìn.

Sud sgeul ro aoibhneach, air maòin's oighreachd,
 Do dhuine daibhir, gun sgoinn do'n t-sao'l ;
 Airerùn, 's rìoghachd achaoi' nach crìochnaich,
 Gun dragh gun mhìothlachd, ach sìth, 's gaol.
 Sud sgeul ro àraidh do dhuine tàireil,
 Air urram àrd ann am Pàrras shuas ;
 Le gràdh gun aimhleas, a measg nan aingeal :
 'Scha teirig cainnt daibh, toirt taing do'n Uan.

Deagh sgeul air fuasgla, do pheacach truailli'
 O chionta duaichnidh, nach suail* a mheud ;
 Tre 'n chumhachd bhrìoghar a t'ann an ìobairt
 An t-Sagairt rioghail, ta sìobhalt, sèamh :
 'S air feartaibh gràs-mhor, ni cobhair tràth dha,
 'Nuair bhios a nàmhaid gu làidir, gleusd,
 A' tarraimnteann air chum 'earbs' a thionndadh
 Tùr bun osceann da le ionnsaidh thréin.

Air gràs a's tròcair, bheir neart a's treòir dha,
 Rè fad an ròid dh'ionnsaidh glòir an Uain ;
 'S na nèamha àrd', far am pailt an gràdh daibh,
 'S cha teirig càil daibh gu bràth g' a luadh.
 'S e cliù an sgeòil ud gur fìrrinn mhòr e,
 Gun fhacal mòr-uail, no sgleò gun bhrìgh ;
 'S e Criosd an éirig is buaine éifeachd,
 An ìobairt réitich, sàr stèidh na sìth.

Thug Dia 'n t-Ard-rìgh Mhac a ghràì' duinn,
 A ghabh ar nàdur, 's e bharr a rian ;
 'S an tug e' n ùmhlachd, le deòin 's le dùrachd,
 Thug còir às ùr dhuinn teachd dlù do Dhia :
 Sàr ùmhlachd chiatach do lagh na Trianaid,
 Leis an Duin' is Dia ann bha riamh ri feum :
 An coltas truaghain de dhuine truaillidh,
 A b'fhearr 's a b' uaisle nan sluagh gu léir.

An caraid gaolach a choisinn saorsa
 Do'n chinne-dhaonna le caonnaig chruaidh ;
 A dh'fhuilig tàmailt o rug a mhàth'r e
 Gu là a bhàis ann an àit an t-sluaigh.
 'Nuair bu naoidhean òg e, rinn Herod fhògradh
 'S e dearc' an cònai' air dòigh an t-sluaigh.

Bha 'bheatha brònach, an fad 's bu bheò e,
'S e cruaidh an tòir air gu bheò thoirt uaith.'

Oir se bu ghnà dhaibh' bhi deanamh tàire
Air Athair gràdhach, 's air àintibh naomh':
S bhi deanamh dearmaid air slàint' an anma,
Le cleachda garg, 'us le ana-ghnath baoth.
Na sagairt uai'reach, 's na h-àrd dhaoin'- uaisle
'Nan aimhde buan da, le fuath gun chrìch:
A' deanamh dìchill, le iomadh innleachd,
'Us mòran mì ruin gu 'shìr chur sìos.

'S air a lòrg bha na diabhoil bòrba,
Fo phrionns' an dorchadais, colgail, cruaidh:
Ach 's e bu chràitich an ceartas àrd bhi
Cur claidhe 'n sàs ann, gun bhai', gun truas.
Rug mallachd Dhia air ar son na fiachan,
Bhuin Athair fial ris gu fiata garg;
Oir rinn e thréigsinn an àm na h-éigin,
Nuair chaidh a cheusadh le h-eucoir gharbh.

Ach 's gearr a' chuairt a bha'm bàs an uachdar,
Gu h-aithghearr fluair e a'bhuaidh gu slàn;
Oir rinn e éiridh 'n treas latha 'n déigh sud,
Gu subhach, treu'ach, chum feum do chàch :
Do pheacaich dhìblidh, a bha fo dhìteadh,
Gu'n deanadh 'fhìreantachd dèidean doibh;
O chiont an nàduir, 's o'n lochdaibh gràineil.
'S o chumbachd Shàtain bha ghnà ri foill.

Nis' anns na h-àrdaibh, tha neart gu bràth aig
A chum na's àill leis thoirt sàbhailt suas;
'S chum a naimhdean a sgrios gun taing dhaibh
Droch dhaoine 's ainglean, luchd-ainneart
chruaidh.

Ach thar gach seòrsa na peacaich mhòra
 Le 'm fuathach còlas air deòin an Triath :
 Nach creid an fhèrrinn, ged tha i cinnteach,
 Nach gluais gu dìreach, ach sìr dhol fiar.

Ged bhiodh an criosdaidh 'na laidhe 'm prìosan,
 Gu docrach, iotmhor, gun bhiadh, gun slàint,
 Nìr Soisgeul sìorruidh, tre bheannachd Iosa
 A chridhe tiorail, le fìor ghean gràidh.
 Ged' dhùisg a nàmhaid geur-leanmhainn
 chràiteach

Gun aon chion fàth air ach gràdh, 's sìth :
 Tha chridhe aoibhneach, tha ghrisro aoidheil;
 Tha dàn 's laoidh aig' gach oidhch' gun dìth,

E cumail gleachdaidh an aghaidh peacaidh,
 'S a stiùircadh chleachdaidh, le beachd air
 Criosd ;

Tha gaol do'n reachd thar gach nì, 's neach aig';
 'S cha ghabh e tlachd ann an seachran fiar.
 'S e Dia na tròcair a neart, 's a chòmhnuadh,
 A bhios an còmhnaidh toirt scòladh dhà.
 Cha lag a dhòchas, cha bheag a shòlas,
 Tha aiteas mòr aig' nach còl do chàch.

A Thighcarn, Iosa, gabh truas do'n chriosdachd,
 Tha 'n t-còlas ìosal. 's gach cìloch mu'n
 cuairt :

Is bras a dh' éireas gach mearachd éitidh
 'S is beag ant-eud th' aig a' chléir 'san uairs'.
 Dean creideamh 's còlas, dean gaol na còrach,
 'S pailteas sòlais, a dhòrtadh nuas :

Gu daoine' a philltinn, o'n cleachdaibh millteach,
'S gu naomhachd inntinn bhi cinntinn suas

Cuir gaol na sì-chàint am easg nan rìghrean,
Is borb ri strìth iad mu nì ro fhaoine.*
Taid tional armailt, 's cinn-fheadhna falbh leo,
A ghlacadh talmhuinn, 's a mharbhadh
dhaoine';

Daoine' nach tug fuath dhaibh, 's le'm b'àill bhi
suaire,

Ach chaidh chur a thuasaid le'n uachdrain féin,
Mo thruaigh! b'fhearr do na h-uachdrain àrd ud
Bhi beò mar bhràithribh, an gràdh d'a chéil.

A Dhé na sì-chaint, craobhsgaoil an fhìrinn,
Measg slògh nan tìrcan, 's nan Innsean cian:
Mar dhaoine' air chall, ann an eòd nam beann iad,
An òidheche teann orr, 's iad fann gun bhiadh.
Thoir solus glè ghlan, thoir rathad réidh dhaibh,
'S cridhe gléusd a thoirt géill do 'n uan:
Thoir sgoul do shlàinto, thoir fios do ghràidh
dhaibh,
Cuir feart do ghràsan 'uan dàil le buaidh.

CREIDEAMH.

AIR FÖNN.—“*'S e so aimsir a dhearbhadh,*” &c.

“Creid anns an Tighearn Iosa Crìosd, agus saorar thu.”

“Gach nì nach eil o chreidinn is peacadh e.”

Leam is ioghnadh an nì
Nach eil fìrinn na slàint,

* Sgrìobhadh so ri àm cogaidh.

Air a creidsinn d'a rìreadh
 Gun dìobradh, gun tàir,
 Leis gach iosal 'us uasal
 D'an dualach am bàs,
 'Nuair thig aiteal d'a fuaim
 Chum an cluasan le fàilt.

Tha 'n fhìrinn 'na buadhannaibh
 Ua-al toirt bàrr
 Air na seudaibh as luachmhoir'
 Mu'n cual thu 'na d' là ;
 'S tha do nàdur cho suarach
 'S gur fuath leis a gnàth,
 Oir cha dùirig e smuainteach'
 Bhi uair air a sgàth.

Tha gach facal de 'n fhìrinn
 A dìteadh cloinn-daoin',
 O'n tha'n cleachdanna clì,
 'Us an innleachdan claon ;
 'S o'n tha iadsan le dìcheall
 Gam fìreanach' féin,
 'S e am miann a bhi sìr-tharruinn
 Sì-chaint o'n bhréig.

Tha 'n cridh' aca sanntach,
 Làn gamhlais do'n chòir ;
 Tha 'n inntinn ac' dall,
 Tha iad meallt air gach dòigh.
 'S ann ri Sàtan tha'n réite,
 'S iad géilleadh d'a mhiann :
 Cia mar dh'fheudas iad éisdeachd
 Le spéis ri guth Dhia ?

Deir an Slànaighear prìseil,
 Beul bì nach can breug,

“Cha do chreid sibh do bhrìgh
Gur i 'n fhìrinn tha'm bheul.”*

Cia mi-chiallach an reuson !

Cia éitich ! cia fiar !

Air an fhìrinn a thréigsinn

Mar bhreugaibh nach fiach !

'S iad mo thruaighe clann-daoine,

Cho baoghalt, 's cho dùr !

Dol a thaobh mar théid caoirich

Air faontradh gu dlù !

Mar tig feartan o'n àird

Thoir daibh nàduir as ùr,

Cha chreid neachd do shliochd Adhaimh

An Slànaighear ciùin.

O'n 'se creidsinn bheir fuasgladh

Do thruaghanaibh leòint'.

O an cleachdannaibh truailidh,

'S o'n truaigh air an tòir.

'S e a ghleusas an càil

Chum an gràdh thoirt do Dhia,

Chum an tlachd bhi 'na àitibh

Ro àluinn gach ial.

Creideamh naomh' agus fìor

Ann an Iosa Mac Dhé,

Deir an Sgrìobtur gur tìodhlac

O Dhia e gu léir.

Bheir a thròcair 's a ghaol e

Gun aobhar no fàth,

Do na truaghanaibh baoth,'

Tha fo dhaorsa do'n bhàs.

A thoirt beò dhaibh o'n bhàs,

'S fradharc slàinteil d'an sùil,

Chum 's gu 'm faic iad mar dh'fhàg iad
 An àint' air an cùl,
 Mar a bhrosnaich iad Dia,
 Le bhi fiaradh an gnàth,
 Chum an dìteadh gu piantaibh
 Nach crìochuaich gu bràth.

'S mar tha mì-chreideamh gràineil
 Air àrach 'nan crìdh',
 Bhios a ghnà deanamh tàir
 Air an t-Slànaighear mhìn ;
 'S chum gu'm faic iad an fhìrinn
 Tha 'g innseadh mu Chrìosd,
 Gach nì rinn e, 's a nì e
 Thoirt sìth dhaibh gun chrìoch.

Mar a dh'oibrich e 'n fhìreantachd
 Phrìseil leis féin,
 Rinn am fuasgladh o'n dìteadh,
 Le cinnte nach géill :
 'S mar a bheir e dhaibh gràs
 Chum an gnàth dheanamh sèamh,
 Gus am fàs e cho àillidh
 'S gu'n tàr e gu nèamh.

'Nuair a gheibh iad an léirsinn ud,
 Ceutach, neo-chlaon
 Nì e tuigseach 's geur iad
 Thar reuson chloinn-daoin' :
 Chi iad cuspairean lionmhor
 Tha diomhair do chàch ;
 Tìr neo-fhaicsinneach sìorruidh,
 Rò fhior, a's rò àrd !

Chuireas sgàil air an t-saogh'l so,
 'S gach faoineis 'na chòm,

Nochdas luainneach mar ghaoith e,
Cho aotrom ri moll.

Eiridh 'n inntinn gun dàil
Gu ro àrd os a cheann,
Dh 'ionnsaidh Pàrrais an gràidh,
'S gach ni àlainn a th' ann.

Nis' o 's léir dhaibh an stéidh,
Agus éifeachd na slàint,
Cha-n eil déigh ac' bhi 'g éisdeachd
Ri breugaibh an nàmh :
'S i an fhèrrinn gun fhoill
A bheir aoibhneas daibh ghuà ;
'S bidh an inntinn 'ga faoighneachd
A dh' òidhch a' do là,

Fanaidh 'n t-as-creideamh ! lùimeil
Mar fhuighleach a làth'r,
Ach cha chlos daibh 'ga chuibhleadh,
'S 'ga chlaoidheadh gach trà.
Chuid air chuid gheibh iad buaidh air,
Ge buan e, 's ge rag ;
Oir bi'dh gràs 'g an ath-nuathach',
Cha dualach dha stad.

'S gasd' an acainn ri éigin,
No deuchainnibh cruaidh,
Creideamh dìongmhalta, treubhach,
Nach géill ri an-uair :
Ach ni gréim gu ro chruaidh
Air gach buaidh a ta'n Chrìosd,
Chum nam feart thoirt a nuas,
Ni ar fuasgladh, 's ar dìon.

Cha n-eil aon ni 'san t-saoghal,
Cho gaolach aig Dia,

'S cha deanair as aogais

Le daoineibh a riar ;*

Oir ri fìrinnean Dé

Chuir e 'sheula gu slàn,†

'Nuair nì 'n t-as-creideamh breug

Do gach sgeul thig a'n-àird.‡

O'n tha'm peacach thaobh nàduir

'Na nàmhaid da ghnè,§

'S e 'n Triath le làimh laidir

A dh'àraicheas e :

Bi'dh a ghàirdean gu feartmhor

A neartach' gach gnìomh,

Toirt a bhochdainn gu beairteas,

'S a' ceartach' gach gnomh ;

A thoirt ùmhlachd le gràdh

Do na h-àintibh gu léir,

Gun dad uaill ach féin-àicheadh

Bhi ghna anns gach ceum ;

Oir ge dian bhios a mhiann

Gu bhi diadhaidh 's gach àm,

Chi e 'n lagh aig an Triath

Fada 's cian os a cheann.

Creideamh fìor bi'dh gnàth shùil aig'

Ri ùrachd o'n àird

Bheir e ort dol a dh'ùrnaigh

Le dùrachd gach trà ;

Urnaigh threun théid le urchair

Gu cuimseach gu nèamh,

'S a gheibh éisdeachd gu tulachuisseach,

Cunnabhalach, réidh.

* Eabh. xi. 6.

† 1 Eoin v. 10.

‡ Eoin iii. 33.

§ gne a chreidimh.

Chuireas faobhar s gleus ort
 Gu h-eudmhor, 's gu beò.
 Chum do thoil bhi gu léir
 Ar son Dhé, 's a ghlòir :
 'S i do chràdh 'n ùrnaigh mharbh
 Bhios aig cealgair nan lùb,
 Urnaigh bhoichd ar son ainm,
 Gun dad tairbh innt no sùgh.

Fhad 's a riaghlas an gràs ud thu
 'N làthair do Dhé,
 Bi'dh do naomhachd a fàs,
 Bi'dh do ghàirdeachas gleusd ;
 Cha bhi smuain ann ad chrìdh
 Nach bi dìleas a's cneasd ;
 Bidh do mhiann ris gach nì
 A bhios dìreach a's ceart.

Fhad 's a riaghlas an gràs ud thu
 'N làthair chloinn-daoìn,
 Cha bhi gnìomh nì do làmh
 Nach bi gràdhach, 's caoin,
 Cha bhi facal 'n ad bheul
 Nach bi reusontach, ciùin,
 Ged a thachradh riut béist
 Bhios gun bheusan, gun chliù.

Tha 'n gràs ud cho ceutach,
 'S cho feumail gach uair,
 'S nach fheudar as eugmhais
 Gu'n éirich leat buaidh.
 Bi 'ga altrom gu deònach,
 Rì d' bheò, 's rì d' bhàs ;
 Bithidh sìth agus sòlas
 An còmhnaidh 'na làth'ir.

Bi ag rannsach' an fhacail
 Le tlachd, 's le miann,
 Do gach creideach is taice
 Gach seachduin de'n bhliadhn',
 Lean gach aon mheadhon gràis
 Fad do làithean gun sgìos,
 'S thig do chreideamh, 's do shlàinte
 Gu lànachd gun dìth.

DO'N AS-CREIDEACH.

EARRANN I.

“An ti nach creid, tha e air a dhìteadh cheana, chionn nach do
 chreid e an ainm aon-ghin Mic Dhé! do bhrìgh gu'm beil mise 'g
 innseadh na firinn, cha eil sibh ga m' chreidsinn.”

Cha do chreid thu do dhìteadh,
 Ged 's i 'n fhìrinn a dhaor thu,
 Dh' ionnsaidh ifrinn na péine;
 Is cha léir dhut do bhaoghal.

Cha do chreid thu do chridhe
 Bhi sir thighinn, gu faoilidh,
 Air gach olc th'air a bhacadh,
 Leis an reachd tha ro naomh' duinn.

Cha do chreid thu, 's gur coma
 Leat an comunn ro chaomhail,
 Th' aig na naoimh ris an Dia ac',
 'S nach b' o 'm miann bhi as aogais.

Gur e t'athair an diabhol,
 'S gu'm beil a mhiannan leat aobhach:
 Gur fìor nàmhaid do Dhia thu,
 Air dol cian uaith' air faontradh.

Gu'm beil thu 'n còmhnaidh 'na fhianais,
 No gur fiach dhut do shaothair,
 Dol a lùbadh do ghlùn da,
 Ann an ùrnaigh, no aoradh.

No, ma rinn tha an lùbadh,
 Gu'n robh 'n dùrachd gle fhaoin ann :
 Thaobh do chridhe bhi truaillidh,
 'S gur cò luaineach ri gaoith e.

Cha do chreid thu gu 'm b'earr dhut,
 Bhi sìr fhàs ann an naomhachd,
 Na bhi cumhachdach, saibhir,
 Le mòr oighreachd 's an t-saoghal.

Chreid thu breugan an diabhoil
 (Fear bha rianh ga do shlaodadh,
 Chum a gharaidh gu dian leis,)
 Fad' roi' fhianais 'n Fir-saoraidh.

Chreid thu 'n t-slighe bhi leathann,
 Bheir gu beatha nach caochail :
 Gur gle fharsuinn an geata,
 'S iad dol a steach air 'nan sgaothan.

Chreid thu 'n t-slighe bhi aimhleath'n,
 A bheir gu gainntir a' na caoine ;
 Gu'm beil cachaileith teann air,
 'S iad ro ghann tha 'ga faotainn.

'S ann air Dia chreid thu mì-sgeul ;
 E bhi dìreach réir t' aogmhais,*
 E bhi toilicht' le d' chleachdadh,
 A's do d' pheacadh toirt aonta.

Do do sruaintibh neo-gheamnaidh,
 'S do d' sheanchasaibh draosda.
 Do t' adhaltras gràineil,
 'S do d' mheàirle gun aobhar.

Do do bheumadh, 's do d' chàineadh
 Air a' bhràthair bha caomh riut :
 Do do bharganaibh carach,
 'S tu mealladh na dh' fhaod thu.

Gach aon ni bhiodh tu ceannach,
 Bhi 'ga tharruinn ro shaor ort,
 'S gach neach ris 'n do reic thu,
 Nach bu deic leis a dhaoirid.

Ris gach droch rud a ni thu
 Cumaidh mì-chreideamh aodan ;
 Ged b' e guidheachan drabasd,
 Ged b' e sàbaid no caonnag.

Gheibh e leisgeul an còmhnaidh,
 Do d' gheòcaireachd chraosach :
 'S ni e dearbht' thu nach misd thu
 Bhi ro thrì air an daoraich.

II. EARANN.

Ged is lionmhor na peacaidh
 Ta 'n cleachdadh chloinn-daoine ;
 Ged tha lochdan nach gann ac',
 Cuid n'as antruim, 's n' as aotruim.

Ged tha smuaintean ro dhiomhain,
 Agus gnìomharran baoth' ac ;
 Ged tha braid agus breugan,
 'S breth-air éigin 's gach taobh ac'.

Ged tha mì-run's seirbhe,
 'S mòran céilg far nach saoilinn ;
 Ged tha àrdan 's farmad,
 Air an anmaibh toirt caoile.

Cha n-eil iad uile cho millteach,
 Ris a mhì-chreidimh bhaobhail ;
 Nach creid an fhìrinn 'is feumail,
 Ach na breugan is claoine.

Nach creid facal thuirt Dia ruinn,
 Chum ar riaghladh, 's ar faóghlum ;
 Ged 's e creideamh 'n t-aon inneal,
 Nì o mhilleadh ar saoradh.

'S a bheir sealbh dhuinn sa bheannachd
 A chaidh cheannach' gu daor dhuinn ;
 A choisinn Criosd duinn gun sòradh,
 'Nuair a dhòirteadh 'fhuil chraobhach.

'S e sud peacadh na dunach,
 Cha n-eil duine tha saor uaitl' ;
 Fhad 's a ruigeas an fhìrinn,
 Bidh e cinnteach gu'n sgaoil e.

Ma's duin' thu 'n staid nàduir,
 Bidh tu ghnà leis ag aomadh ;
 'S ged fhuair thu a cuibhteach',
 Leanaidh fuighleach nach caol riut.

Air do shùilibh thig sgleò leis,
 Bheir e ceò ort nì caoch thu :
 E cho seòlta gu mealladh,
 Ris an t-siounach á saobhaidh.

E cho leanmhainneach, beadaidh,
 As nach teich e ri t' aois uat :

'S e do sgrios tha e miannach',
 'S fad mu'n iarr e do chaomhnadh.

Seas 's seall air do chunnart,
 Gun fhios c'uin a gheibh 'n t-aog thu.
 Gabh ri Criosd anns an fhacal,
 Leig do thaic ris 'na aonar.

Cùm an còmhnaidh do shùil air,
 Bi gu dl' ris air l' aonadh :
 Gabh an Spiorad gun dàil uaith,
 Ni e gràs ort a thaomadh.

Fhir tha creidsinn na fìrinn,
 Dean am mì-chreideamh shadach';
 Na toir tàmh dha, no fasgath,
 Cuir air asdar do'n fhraoch e.

Oir ma gheibh e fo chis thu,
 Bidh tu 'd chìnneig, 's 'n ad'dhaolaig :
 Thig do mhisneach gu fuarach',
 'S thig do chruadal gu maoladh.

Falbhaidh t' eud, 's do chùram,
 'S caill dh 'n dùrachd am faobhar
 Bidh do shìth air a leònadh,
 'S thig do shòlas gu traoghadh

Creid an f'hìrinn gun teagamh,
 Bheir an creideamh an gaol leis ;
 Ni e snasmhor do ghluasad,
 'S bithidh buaidh agad daonnan.

AN GEARAN.

“ Och is dnine truagh mi ! co a shaoras mi o'n chorp a' bhàis
 do ? ”—Rom. vii. 24.

AIR Fonn.—“ *Coire Gorm an Fhàsaich* ”

Is doilich leam mar tha mi
 A' siubhal le mo nàmhaid,
 Eas-umhal do na h-àintibh,
 'S mo gràdh dhaibh cho fann.
 'S iomadh fear a bhàrr orm
 Tha siubhal réir a nàduir ;
 'S e 'n lagh tha fulang tàmailt,
 A's tàire nach gann.
 Riamh o thuiteam Adhaimh,
 'S e 'm peacadh mi is fearr leinn,
 'S mì-chneasd a thug sinn gràdh dha,
 'Ga thàlath 's gach àm.
 Cha d'fhuair mi fad mo làithean,
 Dad buannachd, no dad stàth dheth,
 Ach daonnan tarrainn sàis orm,
 'S 'g am chàramh am fang.
 'S e dh'fhàg gach ni a leugh mi,
 Gach searmoin riamh a dh'éisd mi,
 'S gach guth a labhair beul rium
 Gun fheum dhomh, gun stàth.
 'S e mhilleas gealladh Dhé orm,
 Nach earb mi ris ach eutrom,
 'S nach càirich mi rium féin e,
 Gu h-éifeachdach, slàn.
 'S ann chuir e mi an déis-laimh,
 'G am fhàgail ro inhi-ghleusda,

Gu obair uasal, euchdach,
 'S gu treubhantas àrd :
 Gu gleachdadh ris an eucoir
 A bhios a'm' chridhe 'g éiridh,
 No chithear ann am bheusaibh,
 Gu h-éitidh, 's gu grànud.

Nam bithinn tairis, dìleas,
 'A leantainn ris an fhìrinn.
 Bhiodh ise dhomh mar dhìdean
 Nach dìobradh gu bràth.
 Ged chuireadh daoine sìos mi
 Le casaidibh 's le dìteadh,
 Gu'n togadh ise rìst i mi,
 A's dhirinn an àird.
 Cha toilleadh i gu dìlinn
 Dad coire dhomh no mì-thlachd,
 Tha ceangal ris an t-sìth aic',
 'S is dìreach a gnàth :
 Ach 's mòr an call, 's an dìth dhomh,
 Gu'm beil i tric air dì-chuimhn,
 'S nach eil a creideamh cinnteach
 A'm' inntinn a' tàmh.

Bha amaideachd a's gòraich
 'A leantainn rium o m' òige,
 'S b' anusa leam gu mòr iad
 Na 'n t-eòlas as fearr.
 Na 'n deanainn leth na còrach
 Cha chreidinn nach bu leòir e,
 'S nach tearuadh sud fa-dheòigh mi,
 Gun dòigh air tigh'nn gearr.
 Ge mòr an t-aobhar sòlais
 Bhi 'n communn Rìgh na glòire,

S iad b' aunsa leamh na h-òrain,
 'S bhi 'g òl nan deoch slàint.
 Bu dallag mi nach sòradh,
 Bhi cluich air bruaich na dòrainn,
 An Diabhol ga mo threòrach'
 Gu seòlta air làimh.

Gur mòr a' chreach, 's an diùbhail,
 Mo chridhe bhi gun dùrachd,
 A' ghabhail Dé nan dùl domh,
 Mar Ughdar mo shlàint':
 'S e tairgseadh dhomh 'na chùmhnannt,
 A neart a bhi mar chùl domh,
 'S a ghliocas àrd g'am stiùradh,
 Le cùram, 's le gràdh.
 Tha drùidheachd air mo shùilibh,
 S e 'n rud a ni mo chiùrradh,
 D'an ruith mo mhianu gu siùbhlach,
 'S mi lùbadh 'na dhàil.
 Mo shonas air mo chùlthaobh,
 Mar anabas nach fiù leam;
 M' anam an droch rùn da,
 'Ga dhiùltadh le tàir.

'S mi 'n duin' as truaigh' sa'n t-saoghal,
 Fo chis aig m' easgar daòbhaidh,
 Làn fuath do 'n bheath' is caoine,
 'S an gaol ais a' bhàs.
 Cò sheallas rium a' m' dhaorsa?
 Cò thiondas mi o chlaonadh?
 Cha n aingil, no clann-daoine,
 Och! b'fhaoin iad sa' chàs.

Ach taing do'n Athair naomha,
 A dh'ullaich dhom an t-saorsa,
 Làn tearadh o gach bàdghal,
 Trid aon-ghin a ghràidh.

A Dhé ta iochdmhor, maoineach,
 Cia f had a bhios mi caoineadh !
 O greas le d' chobhair chaomh,
 Agus saor mi gun dàil !

FIREANTACHD CHRISD.

“ Gu faighear annsan mi gun m'fhireantachd féin agam, a ta o'n lagh, ach an fhireantachd sin a ta tre chreideamh Chrisd, an fhireantachd a ta o Dhia tre chreideamh.”

AIR FOKK.—“ *Mairi Bhan òg.*”

'S i fìreantachd Iosa Chrisd mo Thighearn,
 'An dion a bhitheas gu feum,
 O m' pheacannaibh gnìomh' ta lionmhor, minig,
 'S o'n t-sìol a ghin iad gu léir ;
 Bheir sonas 'us sòlas mòr do m'anam
 Nach leàn an an-shocair chruaidh ;
 'Sa chumas rium dòchas glòir nam flaitheas,
 Ri m' bheò air talamh mo chuairt.

Bha mise mar chàch a'm' thràill do'n donas
 Gun chàil do chobhair an Triath,
 Ag iarraidh mar m' àilleas sàth na colla,
 Gun àird air cogadh ri m' mhiann :
 A' siubhal mar ghaoithean aotrom, falamh,
 Cho faoin ri faileas na breug,
 Gun smuainteach air aog, no caochla aithghearr,
 A dh'fhaodadh tachairt domh-féin.

Gus an tàining an uair san d'fhuair mi buille,
 Bu clruaidh, ro ghuineach o'n reachd,
 Dh'fhàg gaoir a'm' chluais nach dual dhomh
 A fuaim chur buileach a' m' bheachd. [tuille
 " Is mallaicht gu bràth gach garlach dona,
 A dh'fhàg ueo-choi'liont an lagh ;
 Tha 'chridhe 's a làmh gun tàmh dha solar
 Gach cràdh, gach gonadh, 's gach dragh."

'N sin ghabh mi an ruaig le ruathar cabhaig,
 Mo thruaigh ! cha d' aithnich mi 'n ceum :
 Le cumhachd a's buaidh mo thruaill eachd ghra-
 Cha d'fhuair mi mach asam féin. [mail
 Bha m' earbsa ri feum o m' dhéircibh falaich ;
 Ri éifeachd aithreachais mhairbh ;
 Gu'n deanainn gach bend a thréigsinn baileach ;
 'S ni's déin' gu'n leanainn math m' ann'.

Ach b' anmhunn, 's bu chli an t-sìth a thog mi,
 Bha dìteadh cogais a'm chòm :
 Bha bagradh na fìrinn sìor-dhol trodham ;
 Rug sgìos is clodhadh air m' fhonn.
 Bha m' earbsa 's mo chàil sìor fhàs ni's fainne,
 Is dh'fhàilnich m' anam gu mòr :
 Bha Crìosd is a ghràdh 'san tràth as m' aithne,
 'S cha b' àill leam teamadh 'na chòir.

Cha chreidinn nach deanainn féin mo chobhair,
 Chum réite chosnadh ri Dia :
 Cha chreidinn guth Dhé, 'gradh,— " 'Sé do
 bheatha"

Gun éis gu mathanas Chrìosd.
 'Se shaol mi gu slàn gu'm b'fhearr dhomh
 Na dhàil le gibleibh a b'fhiu ; [tighinn
 Gu'n cosnainn le àridheach fàilt a chridhe,
 'S 'na làth gu'm bithinn le cliù.

Cha-n fhac' mi còr m' auma marbh fo'n mhall-
achd,

No'n fhearg a bh' annam ri Dia.
Mi-féin a bhi m' chealgair dealbhadh meallaidh
Do m' earbsa thana nach b'fhiach ;
No m' fhìreantachd féin bhi breun, a's salach,
'S 'na stéidh mhi-fhallain do m' shìth ;
Mo naomhachd gu léir bhi éitich, greannach,
Gun fheum a ghlanadh mo chrì.

Ach thug e ri ùin' domh sùil a dh'fhaicinn.

Mar dhrùigh am peacadh 'n am ghnè :
Nach eil e 'n am dhùbhlan lùbadh tairis
Ri rùn ro bheannaichte Dhé :
Gun chreideamh d'a sgeul, mar bhréig dhomh
fhacal

Gun ghéill d'a reachd, no d'a àithn ; [adh
G'am àrdachadh féin thar Dhé 'nam chleachd-
Gach ceum a' bacadh mo shlàint :

Mo nàdur bhi aingidh, nàimhdeil, fuileach,
Mi-thaing na dùnach bhi m' chrìdh ;
'S gnìomhan mo làimh làn aimbleis uile,
Mo chainnt gu cumant' gun bhrìgh.
Mo nàimhdeas do ghràs bhi àraid domhain,
O'n àrdan ghòimhe tha m' chliabh ;
'S m'as-chreideamh, gràineil, grànda, loitheach,
'G am fhàgail comheach ri Dia.

Och ! mhothaich mi fhearg mar gharbh-fhras
pheileir,

No dealgaibh teine 'g am chràdh',
Chaidh surdalachd m' anm' air falbh le eagal,
Chaidh m' earbs a leagail gu làr,

Ach thionndaidh e smuainte truagh mo chridhe
 Mu'n cuairt, ('s e sireadh mo ghaoil,)
 "A dh'fhaicinn mo luaidh, 's rud uainn'n ardithis
 Nach dual da rithist gu'n sgaoil."

'N sin thuig mi gú h-aobhach gaol mo charaid,
 Fear-saoraidh tairis nan daoì,
 A thàinig do'n t-saoghl o thaobh an Athar
 Chum saorsa cheannach dhaibh chaoidh.
 Bha'shiubhal tre ghàbhadh, 's bàs' ga chosnadh,
 Ach b' àrd a chomas, 's a thréis,
 'S mhair e rè là gun tàmh ag obair
 An àit a' phobuill bu leis :

Oir thug e gu 'cùl an ùmhlachd seachad
 Bha 'n cùmhnant 'g agairt gach ré,
 Gun aineamh, gun lùb, do chum nach tachradh
 Gu'n dùint orr flathshonas Dé ;
 'S dh'fhuilinge'm bas bu chàrdhaibh fhaighinn
 Le 'làn de mhallachdaibh geur ;
 Oir sheas e 'nan àit mar *Ràthan* daingean,
 Gu làidir, dìongalta, treun.

Sud ùmhlachd a's bàs is àillidh feartan.
 Dh'fhàg slàn an Ceartas 's an Reachd :
 (Ruig Athair nan gràs, 's do làmh an taic riu,
 'S bidh fhàilt le tlachd ort, 's a dhreach.)
 Sud fìreantachd Iosa Crìosd an Urrais
 Rinn dioladh bunaiteach, treun.
 Tha 'n Tighearn Dia lea' riaraicht tuille,
 'S cha-n iarr o dhuin' ach i-féin.

O'n thug e 'na oircheas gairm dhomh gabhail,
 'S tairgse a faighinn 'san uair,

Adh'fhìreanach m'anm'gu dearbh, 's gudeimhin,
Gun airgead, agus gun luach.

O! cionnas a dhiùltainn lùbadh calamh,
Le dùrachd ainneamh 'na còir!

Ceud mhiann mo shùl an dlùs dhomh tarrainn
Cur ùr-bhith annam le treòir.

'Nuair thàinig i' m'dhàil legràdh, 's le creideamh
An tàbhachd teagasg na sìth,
Ghràdfhuaradh leam àgh chuir sgàth air m'eagal
'S nàir air teagamh mo chrìdh.

Nis' tha mi air tìr le cìinnt 's le cothrom,
Ge dìblidh dona mi-féin;
Tha m' Urras gun dìobradh, chì mi 'chobhair,
Gun dìth mu choinneamh gach feum.

Chà teirig a ghràs an càs no'n cunnart,
'S e fàilteach, furanach, caoin:

Cha-n eagal leam bàs, no cràdh, no fulang,
No nàmhaid guineach chloinn-daoin'.

O! cionnas a dh'fhaodas gaol cho barraicht'
Bhi faoin a'm' bharail gu bràth!

Gaol cridhe m' fhir-saoraidh daonnan mar-rum,
'N déis taomadh fhala gu làr!

Cia maiseach e-féin, Mac Dhé an Athar!

Cia ceutach gealladh a ghràidh!

Cia sgiamhach gu léir a dreuchda fiathail!

'S caoin-bheum am faillein á làimh!

'S ann agam tha 'n reuson géill, a's urram,

'Is éisdeachd ullamh thoirt da!

Mo chridhe bhi gleusd, mo cheum bhi siubhal

D'a réir mar 's urra' mi ghnàth!

O bitheadh mo cheann gach àm gun òbadh

Ri tionnsgnad thogas a ghlòir;

Mo chridhe le m' làimh gu teann ri obair

A ceannsach tograidh na feòl'.

Dhé tabhair dhomh còmhnuadh, dòigh, 's
uidheam,

'S mi' m' dhcòr neo-chuidhichte ghnàth :
Gleidh m' anam o ghò, 's o sgicò fad m' uidhe,
'S cùm deò 'nam ghuidhe gu m' bhàs.

OBAIR AN SPIORAID NAOIMHE.

“Shaor e sinn tre ionnlad na h-ath-ghinmhinn, agus ath-nuath-achadh an Spioraid naoimhe. Bheir bhur n-Athair nèamhaidh an Spioraid naomha dhaibhsan a dh'iarras air è.”

Dùisg a d' chadal, a thruaghain,
Tha thu 'n cunnart, 's cha suail e,
Tha thu ciontach, 's truaillidh,
Thaobh do ghnè, 'us do ghluasaid ;
Tha an Ceartas 'gad rugadh
Dh' ionnsaidh ifrinn na truaighe,
Chum do chlaoidheadh gu buan, 'us gu cràiteach.
Chum do chlaoidheadh, &c.

Tràill tha buileach do d' mhiannaibh,
'S tha iad doilich a riarach',
Nàmhaid guineach do Dhia thu,
'S aintean nìle ro shiar leat,
Nàir' gu tũr ort á diadhachd,
Dh' fhàg do thuigs' a's do chiall thu,
Chaill thu mothachadh t'iargainn 's b'e 'm bàs e
Chaill thu mothachadh, &c.

Tha thu feumnach air fuasgladh,
Ged nach léir dhut san uair o :
'S mòr am beud o nach gluaist' thu
Leis na reusonaibh buadhach,

A thug le éigin mhìn, uasail
 Iomad eucorach duaichnidh
 O'n còr breun gu ath-nuadhadh àluinn.
 O'n còr breun gu, &c.

M' annsachd Spiorad na naomhachd,
 A thig o'n Athair, 's o'n Aon-ghin,
 'S è is urrainn 'sa chaochladh !
 Spiorad cumhachd 's gaoil e,
 Spiorad barraichte saor e,
 Spioraid carthannach, caoin e,
 Spiorad acuinneach, faoilidh, gun àilleas.
 Spiorad acuinneach, &c.

Ruig an t-Athair le ùrnaigh,
 'S iarr an Spioraid le dùrachd ;
 'S e a dh' fhosgla do shùilean,
 Chum 's gu'n tuig thu t' eas-ùmhachd,
 Naimhdeas t' anma do 'n chùmhnannt,
 T' oibre marbha gun lùgh annt,
 A cridhe cealgach nan lùb, a's e gràineil.
 A cridhe cealgach, &c.

Bheir an Spiorad dut léirsinn,
 Air t' fhéin-fnìreantachd bhréige,
 'S air do mhì-chreideamh éitidh :
 Bheir e mothachadh geur dhut
 Air do choire, 's air t' eucoir,
 Chuireas tũr thu gu éigin ;
 Chì thu t'uabhas dut-féin, 's do chàch thu.
 Chì thu t'uabhas, &c.

Nì an Spiorad do stiùradh,
 (Ge neo-mhothaichte ciùin e,)
 'S théid thu rannsach' le dùrachd,
 'S le mòr ghràin do d' mhì-chùram,

Dh' fhios am faighear Ceanu-iùil dut,
 A sheòlas slighe às ùr dhut,
 'S e do mhiann a nis cùl chur ri t' àbhaisd.
 'S e do mhiann a nis, &c.

Gheibh thu sealladh le aoibhneas,
 Air mòr mhaise na h-oighreachd,
 A bheir an Slanaighear caoimhneil
 Do na peacaich is oillteil'
 A ni le creideamh dlù ghréim air,
 Ged b'i ifrinn a thoill iad,
 'S their thu, o thoir dhomh roinn ann ad ghràs d'i,
 'S thu, their o thoir dhomh roinu, &c.

Gheibh thu seallach le aiteas,
 Ann am firinn an fhacail,
 Do Fhear-saoraidh nam peacach,
 Le 'chuid oifigibh taitneach,
 'S their thu, "m' annsachd, 's mo thlachd ris,
 Nam biodh e agam a'm' ghlacaibh,
 Bhiodh mo shonas chò pailt a's a b' àill leam."
 Bhiodh mo shonas cho pailt, &c.

Théid thu dìreach 'na chòdhail.
 'S ni thu gréim air gun sòradh,
 Le fìor chreideamh, 's lo dòchas ;
 Tha thu rag, ach théid dedìn leat,
 Tha thu lag, ach théid treòir leat,
 Oir is neartmhor t'fhear còmhnaidh,
 Bidh Criosd 's tu pòst, 's cha sgar bàs sibh.
 Bidh Criosd 's tu post, &c.

Cuiridh 'n Spiorad ud éifeachd
 Ann an òrduighean Dé dhut ;

Anns an t-searmoin 'ga li-éisdeachd,
 Anns an fhacal 'ga leughadh,
 Ni e t'ùrnaigh ro eudmhor,
 Ni e'n t-Suipeir dhut ceutach :
 Ni e tarbhach gu léir iad ri'n gnàthach'.
 Ni e tarbhach gu léir, &c.

Bheir e leasachadh eòlais,
 Creideimh, gaoil, agus bròin dut,
 Bheir e ncartachadh dòchais,
 Tuilleadh tomhais do shòlas,
 'S de'n irioslachd bhòidheach ;
 Bheir e gràs de gach seòrs dut,
 'S ri ùin bidh iad dòmhail, a's làidir.
 'S ri ùin bidh, &c.

Ni e caochla air t' inntinn,
 Bheir gu réite, 's gu sìth thu,
 Ris an lagh a thug Criosd duinn :
 Bidh e uile leat prìseil,
 Bidh tu daonnan 'ga sgrìobhadh,
 Air do chridhe gu dìleas,
 Chum 's gu'n cleachd thu le dìcheall gach là e.
 Chum 's gu'n cleachd thu, &c.

Bheir an Spiorad gu beachdaidh,
 Air gach maoidheadh 's bagradh,
 A tha sgrìobht' anns an fhacal,
 'S a thig gu crìch air luchd-seachrain
 T' iomain dìreach o'n pheacadh,
 Chum gach innleachd a sheachnadh,
 Chuireadh sìos thu fo smachdachadh Shàtain.
 Chuireadh sìos thu fo, &c.

'S liomhor gealladh ro luachmhor
 Th' aig an Spiorad gu t' fhuasgladh,
 'S gu d' lionadh le luathghair,
 'Nuair bhios t' aghaidh ri cruadal :
 'S thig iad thugad air uairibh,
 'S tu air faobhar na bruaiche,
 Ged nach deanar leat glusad 'nan dàil-san.
 Ged nach deanar leat gluasad, &c.

Bi'dh gach cùis anns an fhreasdal,
 Air an stiùradh gu deas leis ;
 Ma bhios tu sàraicht, no seasgair,
 Ann an àilleas, no'n easbhuidh,
 Ann an slàinte, no'n easlaint,
 Bheir e ghnà chum do leas iad,
 'S bheir e sàbhailte leis aig a' bhàs thu.
 'S bheir e sàbhailte leis, &c.

Iarr a chòmh nadh 'sa chaonnaig.
 Oir ma ghleachdas thu t'aonar,
 Bidh do bhuillean ro aotrom.
 Bheir do nàmh thu fo dhaorsa,
 'S cuirear glùn ann ad thaobh leis,
 Dh'fhàgas brùit thu ri d' shlaoghal,
 Mur bi'n Spiorad ro naomh' ud riut bàigheil.
 Mur bi'n Spiorad, &c.

Ni an Spiorad dut seula
 Dh'fhàgas aileadh gu réidh ort,
 (Iomhaigh bheannaicht' do Dhé e,
 Naomhachd, soilleir r'a leughadh :)
 Dearbhadh glan gur leis féin thu,
 S gu 'm bi 'n oighreachd dhut gléidhte :

Bidh e dhut mar an cendna 'na earlas.
 Bidh e dhut mar an ceudna, &c.

'S e 'm fìor Chomhfurtair mòr e ;
 Ged a chiosnaicht' le bròn thu,
 An sloc iochdrach na dòrainn,
 Bheir e nìos thu le treòir às,
 Chum do lìonadh le sòlas
 Bhios do-innseadh làn glòire :
 Cha n-eil crìoch air a thròcair, no 'chàirdeas.
 Cha n-eil crìoch air a thròcair, &c.

Fhir tha creidsinn a Bhìobaill,
 O'n is truaghan gun chlà thu,
 Taic ri Spiorad na fìrinn,
 Chaoidh na fàg e air dì-chuimhn,
 Earb do shlighe, 's do shìth ris,
 Cùm do shùil gus a chrìch air,
 Sàr Cheann-iùil e nach dìbir gu bràth thu.
 Sàr Cheann-iùil e nach, &c.

Bhrì gu'm beil e ro uasal,
 Bi air t'fhaicill 'nad' ghluasad,
 Buin gu fàilteach, 's gu suaire ris
 Gun a chràdhadh, no 'bhuaireadh,
 Oir is gràin leis nì truaillidh :
 'S ged nach fàg e càr uair thu,
 'S mòr do chall ma bhios gruaim air càr trà riut.
 'S mòr do chall ma bhios, &c.

Amhlair ghràind tha 'ga t' iomairt
 - Anns a' chlàbar ga d' mhilleadh,
 'S tigh do Shàtan do chridhe,
 Tha thu 'd' nàmhaid do'n Spiorad ;

Pill gun dàil, 's rach g'a shireadh,
 Na gabh àicheadh, no pilleadh,
 B'e do shlàint' e ged bhioradh e t' àirnean.
 B'e do shlàint' e ged bhioradh, &c.

Cha n-eil athair 'san t-saoghal
 A bheir tiolac d'a aon mhac,
 Leth cho eusgaidh, 's cho faoilidh,
 'S a bheir Athair nan saor-ghibht
 Spiorad beannaicht na naomhachd
 Do'n tì dh'iarras gu caoin e,
 Chum ath-nuadhachadh daonnan le 'ghràsaibh.
 Chum ath-nuadhachadh, &c.

A thì beannaichte, ghlormhoir,
 A th'air cathair na mòrachd,
 Tha siol Adhaimh cho gòrach
 'S nach eil miann ac' air t' eòlas :
 Cuir do Spiorad ga 'n seòladh,
 Chum 's gu 'm pill iad gu deònach,
 Dh' ionnsaidh slighe na còrach, 's na slàinte.
 Dh' ionnsaidh slighe na còrach, &c.

MOLADH GRAIS.

“ Is leòir mo ghràs-sa dhut.”

As do mhoineis, o m'anam, gràd dhùisg,
 'S le dùrachd bi guidheadh gach trà,
 Gu'm fosgail an t-Ard-Rìgh do shùil,
 Gu bhi faicinn cia dlù dhut a ghràs.
 On tha thu ad pheacach ro thruagh
 Air do thruailloadh o d'mhullach gu d' shàil,

O'n thainig ort mallachd le buaidh.
Ga d' bhualadh gun iochd leis a' bhàs.

'S b'e sud am bàs uabhasach, scarbh,
Naimhdeas garg anns an inntinn ri Dia :
Seachran aigno, 's coimheachas anm',
Ardan cridhe ro anbarrach dian,
Fuath ro shònraicht do'n t Slànaighear chaomh,
Bhios ag aontachadh 'cheusadh gun dàimh ;
Agus tàir air an Spiorad neo-bhaoth ;
'S air an obair ro chaoin tha 'na làimh.

Tha 'n t-às-creideamh fuaight' ruit a ghnà,
'S tric a bhrìst thu na h-àintean gu léir ;
Thaobh na thug thu do'n pheacadh a ghràdh,
'Us do Shàtan, ge dian e a'd' dhéigh :
Do mhì-chùram 's t' aineolas dall,
Do thuigse ro mhall, ach 'sa'n olc ;
Do smuaintean tric null a's a nall,
Gun dad buannachd, ach call a thoirt ort

Ach o ! 'se mo chreach thar gach cùis,
Thu bhi dùr ann ad nàimhdeas d'a ghràs ;
Ged 'se gràs tha 'gad leigheas gu dlù,
'S a gheibh 'n cliù uat am flaitheas gu bràth ;
B'e sud an gràs iongantach, suaire,
Gràs is cumhachdaich buaidh agus feart,
Gràs ro shaor, a's ro phailt, a's ro bhuan,
Gràs ro uasal d' an dual a bhi ceart.

Ciod ach gràs rinn do thaghadh o thùs ?
(O m'anam, grad ùmhlaich thu-féin !)
'S a ghabh ortsa sàr-bheachd le deagh rùn,
'Nuair bu tusa an diù a measg cheud ?

Ciod ach gràs thug an Slànaighear nuas,
Greis air chuairt measg nan truaghan a bhos;
A thoirt ùmlachd 's a dh'fhulang gu cruaidh,
Chum gu'm faigheadh tu suaimhneas, 's fois?

Nach e gràs thug an Soisgeul do'n tìr,
'S a mhìn-ghuth gu d' chridhe a steach;
'Nuair bha iomadach finne d' a dhìth.
'S na mìltean 'ga cluinntinn gun bheachd!
'Nuair bha thus aig an leòghann fo 'mhàig
'S gun aon teachd 'n ad dhàil gu d' thoirt ás
'S e gun dàil dol gu d' reubadh gun truas;
Nach e gràs rinn ort fuasgladh 'na t'äire?

Bha do pheacannan 'g éiridh 'nan càrn,
Mar na beanntaichean àrd os do cheann;
Iad cho lionmhor ri gaineamh na tràigh,
Ri feur fàsaich, no duilleach nan crann.
Bha iad sud mar na neulaibh dubh, dorch,
Bagradh doiminn bhiodh borb ort o'n speur;
Thàinig gràs, thainig ciùineas 'na lòrg,
Theich an stoirm, 's tha fiamh-gàir air a' ghréin.

'S e a dh' fhìreanaich thu o gach lochd,
Bha thu bochd, 's rinn e oighr' dhiot air Dia:
Tog do chridhe, na siubhail fo sprochd,
Oir cha nochdar e chaoi dhut ach fial.

On a thug e air flaitheas dut còir,
Cha diult e dhut sòlas do d' chrì,
'S am feadh bhios ta gabhail an ròid,
Nì a spiorad do sheòladh gu mùn.

Cha sòr e da nàimhdean a chlaoidh',
'S cha mhaoidh e ort cosguis gu d' riar;
Cha bhi sgios air 'gad bheannachadh chaoidh,
'S cha chuimhnich e lochd rinn thu riamh.

Le bhi creidsinn, 's a cogadh gu dlù
 Le bhi 'g obair, 's a 'g ùrnaigh gun sgar,
 Le bhi fulang gu faighidneach, ciùin,
 Bheir gràs chum do ruin tha gu tìr.

Oir tha acuinn 'san fhacal gu leòir,
 Thoirt do laigse gu tredir, a's gu neart ;
 Iomadh gealladh ro phriseil 's mòr,
 Iomad àithne ro chòir, 's ro cheart,
 Iomadh cuireadh ro thaitneach a's gairm,
 Iomadh tairgse a nasgaidh de'n t-slàint ;
 Iomadh bagradh, 's ged tha iad ro shearbh,
 Tha iad feumail gu d' thearbadh o d' nàmh.

Gad tha 'n seann duine fathasd 'na t' fheadh,
 'S e 'n còmhnaidh a tionusgnadh do thruaigh :
 Ged chum e riut cogadh ri d'bheò,
 'S e their gràs riut, Is leòir mi gu buaidh.
 Ged tha thusa gun spionnadh, gun tredir,
 Agus deuchainnean mòr ort mu'n cuairt,
 Agus t' eagal 'g ràdh, Caillidh tu'n deò ;
 'S e their gras riut, " Is leòir mi gu buaidh,"

Ged tha romhad trom obair, 's cruaidh spàirn,
 'S do chomas neo-bhràideach 'san uair ;
 'Na h-ob dol 'nam coinneamh gun sgàth,
 Oir their gràs riut, Is leòir mi gu buaidh,
 'S ged nach feudar leat teicheadh o 'n bhàs,
 Ach gu'n càirear do chorp anns an uaigh,
 Na gabh fiamh, creid an gealladh gu slàn,
 A thug gràs dut, " Is leòir mi gu buaidh."

'Nuair a thig là a' bhreitheanais mhòir,
 'S a théid òrdugh a' bhreitheimh am fad,

A dhùsgadh 's a thional nan slògh
 Chum 's gu 'n seas iad am mòd ud gu grad :
 Théid a h-aingidh a dhìteadh eum bàis
 Bidh an siorruidheachd cràiteach gu leòir ;
 Théid na h-ionracain dachaigh gu bràth
 'S cuiridh gràs thu 'nan cuideachd eum glòir.

Cha bhi duine 'sa chuideachd gu léir,
 Nach bi gleus air a' moladh a' ghràis ;
 Bidh Abraham 's Maois ann le chéil',
 Agus Daibidh nan teud, 'us nan dàn :
 Bidh Manaseh 'nam meadhon mar sheòid,
 Agus Daniel, 's Ioseph an àigh,
 Bidh seann Simeon, Peadar, 's Pòl,
 Muire Maidilein, 's Eoin fear mo ghràidh.

Bidh am meairleach fhuair gràs air a' chrann
 'Na ghaïsgeach nach fann a measg chàich ;
 Bithidh mìlteann gun àireamh dhiù ann,
 Agus moladh nach gann ac' air gràs :
 Gràs an Athar a shònraich dhaibh buaidh,
 Gràs a' Mhic chaidh 's a chruadal gu sèamh ;
 Gràs an Spioraid a threòraich iad suas,
 Dh'ionnsaidh comuinn nan uaislean air nèamh.

MOLADH NAN GRAS.

“ Is e toradh an Spioraid gràdh, aoibhneas, sìth, fad fhulangas,
 caomhalachd, mathas, creideamh, macantas, stuaim.”

Thoir an aire, O m' anam, gu geur,
 Ciod am feum a tha 'n cleachdadh nan gràs ;
 'S nach ruig thu air uaisle fo 'n ghréin,
 Mar do ghluasad bhi réidh ris an àint'.
 Tha do nàdur gun riaghailt, gun chonn,
 Chaill e'm fònn a chuir Dia air o thùs ;

Tric air uideal mar ghluasad nan tonn,
Glacadh sonais gun bhonn, 'us gun sùgh.

Tha e 'n còmhnaidh ag iarraidh do sgrios,
Tuig an fhirinn so nise 'na thrà,
'Us bi 'g iarraidh an Spioraid gu liosd,
Chum sgu'm fiosraich thu sonas nan gràs.
Gabh sàr eolas air briathraibh a bheil,
Gabh r'a sgeula le creideamh glan, ur,
'Ni an t-eòlas dut solus do d' cheum,
Bithidh 'n creideamh dhut feumail mar shùil.

Bithidh 'm fradharc ud sìr dhol n' as fearr,
Gus an ruigear leis airde an lò :
Bithidh 'm fradharc ud leasachadh ghnà,
Gus an dealraich thu shuas ann an glòir
Ni an creideamh dhut casan chum triall,
Agus sgiathan chum itealaich àrd,
'S e an làmh ghabhas tairgse do Chrìosd,
'S an sgiath ni do dhion o do nàmh.

Bheir an creideamh dhut buaidh air an t-saogh'l,
'S air na h-uile ni faoin tha 'na ghlaic ;
Oir tha neart aig nach léir do chloinn daoìn,
'S è an Trianaid ro naomh a chul-taic.
Bithidh ghnàth aig a' chreideamh 'na chòir
Deagh chòisridh do ghràsaibh nach crìon ;
Us e-fèin ac' 'na oide ro chòrr,
Chum an seòladh, 's an greasad gu gnìomh.

Bithidh 'n còmhnaidh a' siubhal 'na chois
An t-aithreachas soisgeulach, tlà,
Nach gabh suaimhneas am peacadh, no fois,
Ach ag osuaich le bròn, 's le gràdh.

Bròn mu d' chionta, 's mu t' thruaighe mu'n
seach,

Bròn mu d' pheacannaibh gin agus gnìomh ;
Bròn mu d' dhìobradh air fìrinu an reachd,
'S mu d' sheachran cian fada bho Chrìosd.

Gràdh do'n Athair thug gràdh dhut o chian,
Gràdh d'on Mhac thug gràdh dhut chum bàis,
Gràdh do'n Spiorad chuir gràdh ann ad chliabh,
'Sa ni còmhlanadh gach ial ris chum fàis.
Gràdh le t' anam, 's le d' chridhe gu léir,
Le t' inntinn, g' a réir sud, 's le d' neart ;
Gràdh do dh'fhèrrinn, 's do dh'fhacal a bhéil,
Gràdh d'a shluagh, 's d'am beusaibh ro cheart.

Gràdh bhios seamh ris gach duine mu'n cuairt,
Ach gu sònraicht ri truaghan air fòr :
Gràdh bhios tréidhireach, bàigheil làn truais,
'S d' an dual a bhi caomh ris gach còr.
Leis a' ghràdh thig an t-aoibhneas nach faoin,
Cha-n e aoibhneas an daoine, uo ni ;
Cha-n e aoibhneas 'na t' fhèireantachd bhaoth,
Tha mar ghaoith, no mar chobhar gun bhrìgh.

Ach sàr aoibhneas 'san Dià is leat féin,
Nach dìbir, 's nach tréig thu ri d' bheò ;
Réir a' chùmhaint a rinn e o chéin,
'Us a mhaireas gun bhréig, 'us gun sgleò.
Sud an t-aoibhneas ni thusa ro àit,
'Nuair bhios t'àire, 's do gheur-leanmhainn ro
mhòr,
'Nuair bhios t' amlghar 's do thrioblaidean pailt,
Bheir an t-aoibhneas an gath asda corr.

Nuair a sheallas tu null thar an uaigh',
 Air gach àgh air an d' fhuaradh dhut còir,
 Togaidh 'n dòchas an t-aoibhneas gu uail,
 A bhios buileach do-luaidh, 's làn glòir.
 Thig'nàn cuideachd sud, samhchair, 'us sìth,
 O nach dìbir an réite gu bràth ;
 'S o 'n tha 'm fìreanach' dìongalt gun dìth,
 Bidh do naimhdeas fo chis aig a' ghràs.
 Mar a' chreag ann am meadhon a chuain,
 'S na tonnan ga bualadh gun tàmh ;
 Ged bhiodh buaireas gach taobh dhut mu'n
 cuairt,
 Ni an t-sìth so do-ghluasad thu ghuà.
 Ni an Spiorad thu macanta, mìn,
 Ni e t' isleachadh sìos gus an làr :
 Chì thu aobhar air irioslachd crì,
 Oir bu dìblidh do chòr, mur bhiodh gràs.
 Chi thu aobhar air taingealachd mhòr,
 Nach eil thu fo dhòrainn 'san t-sloc ;
 'S on a fhuair thu an gealladh 'n ad dhòrn,
 Ged bhiodh bròn ort car tamail fo sproc.
 'S feaird thu faighidinn mhaireannach, bhuan ;
 Oir cha dual dut o thrioblaid bhi saor
 Agus theagamh gu 'n ceanglar a' chual
 Air do ghuaillnibh gach latha ri d' shaogh'l.
 'S cha mhisd thu bhi caithris gach uair,
 (Gun diochuimhn air stuaim, no air eud,)
 Gabhail beachd air gach bealach mu'n cuairt,
 Gu do ghleidheadh o bhuaireadh, 's o bheud.
 Gheibh thu spionnadh ; 'us misneach o'n Uan,
 'S bidh do chruadal neo-mheat anns an strì :
 'Na gabh aomadh le gealtachd car uair,
 Oir thig buaidh leat tre'n cheannard nach clì.

Tha do nàimhdean ro lionmhòr, 's ro dhoirbh,
 Mìle diabhol glé choirbt', 's glé dhàn,
 T'fheòil, 's do mhiannan ro dhian, agus borb,
 'S an saoghal le colg, no le gàir ;
 A' toirt ionusaidh, gach latha gun sgìos,
 Air do tharruinn a dhìobradh do shlàint'
 Le bhi dearmad a' chreideimh 'm beil clì,
 'S a bhrì tha 'na ùmlachd do'n àint :

Gus an lean thu an cleachdadh th' aig càch,
 Bhi 'ga t' aonairt* 'sa chlàbar mar mhuic ;
 Chòr 's gu'm bi thu 'nan cuideachd gu bràth,
 Air do chràdhadh am meadhon an t-sluic.
 Ach gabh thugad uil' armachd an Triath,
 Cleachd 'na gràsan ro bhriagh ud gu treun ;
 Cha tig buaidh dhut á taise no fianh,
 Ann an cogadh ro dhian nan cruaidh-bheum.

Lean gu dùrachdach, daingean an spàirn,
 Cha n-eil lasachadh 'n dàn dut sa'n fheoil ;
 Ach gidheadh bidh do spionnadh sìor-flàs,
 'S caithear càileachd do nàimhdean mar cheò.
 Ni na gràsan ud snasmhor do bheus,
 'S iad a ghleusas do chridhe air chòir :
 Bheir iad flaitheas a nuas dut fo'n ghréin,
 Gus an téid thu gu sìorruidh chum glòir.

GRADH DHE.

EARRANN 1.

“ Is gràdh Dia.”

AIR FONN.—“ Coire-cheathaich.”

Saor ghràdh an Triath do na peacaich iargalt,
 Air seachran ciau 's e mo mhiann a shéiun ;

• Aoirneagan.

Is mò na mìorbhuil gu'n cluinnte riamh dad'
 Ach bagradh fiadhaich 'na bhriathar leinn.
 Ri sgeul air gaol leis an Athair Naomha,
 Do'n chinneadh-dhaonna gu-caomhail, dlù,
 Do chum an saoradh, le maise naomhachd,
 Cò 'm fear nach saoileadh gu'm b'fhaoin bhi'n
 dùil.

O'n tha iomhaigh Shàtain, gu soilleir, gràineil
 Air iarmad Adhaimh 'nan gnàth gu léir;
 Tha teist gach là orr' nach faodar àicheadh,
 Gum beil an nàdur 's an nàmhaid réidh.
 Gidheadh tha'n fhìrinn toirt fianais chinnteach
 Air gràdh ro dhìleas an Tì is àird',
 Do pheacaich bhaotha a' chinnidh-dhaonna,
 Tha duaichnidh, daobhaidh, 's nan aobhar gràin.

Is gràdh neo-chrìochnach, is gràdh nach crìon e,
 Ach mar an t-sìorruidheachd dhiomhair, àrd.
 Gràdh àrd mar nèamh e, gràdh 's doimhne
 freumh e,

Gràdh fada réidh e, 's a leud toirt barr.
 Ceud mheas a' ghràidh ud an innleachd àluinn
 Gu daoine a theàrnadh le bàs mhic Dhé.
 Sud innleachd uasal chum glòir a bhuaidhean
 A thogail suas thar air smuain gu léir,

Chaidh glòir a' cheartais a dheanamh beartach,
 Le iobairt ghasda nam feartan fìor:
 Chaidh glòir na fìrinn a dheanamh cinnteach,
 Toirt bagr' an dèidh gu crìoch air Crìosd:
 Chaidh glòir a' ghràidh dheanamh soilleir,
 deàlrach

Cur a Mhic gu bàs ann an àit' nan daoidh:

'S bha glòir gun traoghadh d'a thròcair chaomha,
Toirt thruaghan saor o bhi caoineadh chaoidh.

Chaidh glòir a naomhachd a dheanamh maoin-
each,

A glanadh dhaoin' le fuil chaoin an Uain :

A' toirt air falbh uath gach uile shalchar,

A chuir mì-dhealbh air an anmaibh truagh.

Chaidh glòir a ghràsan a nochdadh àluinn,

Toirt seach a shlàint', a's a ghràidh gu saor :

'S b'e glòir a ghliocais, gu dòigheil, riochdail

Gach buaidh 'nam measg bhi gun bhristeadh
claon.

'S i sud an innleachd mu'm beil e 'g innseadh

'Na leabhar prìseil a sgrìobh e dhuinn :

Gc h-ìomadh fìrinn a tha sa' Bhìoball,

'S 'n gràdh ud cinnteach am brìgh 's an sùim.

'S b'o'n gràdh do rìrcadh thug dhuinne sgrìobh-
adh.

'S am beil gach fìrinn tha binn ri luadh,

B' e'n gràdh a' dh'orduich gach ceum, 's dòigh,

Gus na peacaich mhòr thoirt gu glòir an Uain.

Tha comhar' fìor air, gu'n chuir e Iosa

An staid ro iosal 'gur dìon o bheud ;

'S a nochdadh saimpeir ro mhaiseach, dhainh-
eil.

Do ghraisg mhì-thaingeil, 'nan cainnt's 'nam
beus :

Gu'n stiùradh dìreach air ceum na fìrinn,

Gu sonas cinnteach an tìr na glòir ;

Ged 's e a thoill iad, a là 's a dh'òidheche,

Mìl' ifrinn oillteil, 's an-acibhinn mhòr.

EARRANN II.

An t-aon Mhac gràidh ud, 's an robh a nàdur,
 A bha cho àrd ris, 's cho àillidh, naomh' ;
 Bha uile mhiann leis, 'na rùn ro fhialaidh
 Mu pheacaich iargaincach, chianail, bhaoth.
 Mu'n d'rinn e'n saoghal bu phailt a smaointean
 Mu chlann nan daoine a thóirt saor am feasd.
 Ge b'àrd an glòir e bha miann ro mhòr aig'
 Air teachd a chòmhnaidh 'san fheòil 'nam measg.

'S ged bha e faicinn ni's leòir gu 'bhacadh
 Gach aobhar acain a thachradh ris,
 Cha d'rinn ccaochla, chad'mhùthe ghaol, daibh
 Ach sheas e daonnan, gun aomadh leis.
 'S 'nuair thain' an ùinc, a réir an rùin ud,
 Thug e lo dùrachd an ùmhlachd uaith,
 A choisinn fàilte an Tì is àird' daibh,
 'S a bheir gu àit iad 'na àros shuas.

Bha peacadh chàich air, a's rug am bàs air,
 Le mallachd àraidh gu cràiteach, gcur ;
 Oir dh'agair Dia e, air son nam fiachan,
 O'n gheall e'n dioladh gun ghiomh o chéin.
 Be'n scalladh àluinn, bhi faicinn Ràthan
 Toirt géill chum bàis, ann an àit an t-sluaigh,
 B' e'n comhar gràidh e nach cualas àicheadh,
 'S cha téid a shàmhail gu bràth a luadh.

Bha cleachdadh Iosa gu h-uasal, iosal,
 Bha bhearta miorbhuilcach lionmhor, tric ;
 Cha robh e diomhanach, 's tric bha sgios air,
 Gu h-ocrach, iotmhor, ri gnìomhan seirc !
 Bu lionmhor euslaint, is galar éitidh
 Da'n robh mar léigh e, gun éis, gun chosg :

Thug guth a bhéil-sa do'n dall a léirsinn,
'S do'n bhodhar éisdeachad r'a sgeul le tòsd.

Thug cumhachd 'fhacail a lùgh 's do'n bhacach,
'S do mhìltibh acrach làn phailteas bìdh ;
Ghrad chuir e seanachas an teanga bhalbhain,
'S chual na mairbh e 'g an gairm a nios.
Bha 'cheum an còmhnaidh a' dheanamh tròcair
Air muinntir leòinte, 's air dcòraibh bochd :
'S cha d'fhuair a nàmhaid ach gean 's gràdh
uaith,

Am fad 's a bha e 's an fhàsach bhos.

'S a nis' ge h-àrd e, cha dean e tàir orr',
Tha chrì cho gràdhach 's a bha e riamh :
Tha chuireadh fhaoili', 's an t-soisgeul chaomhail,
Aig cloinn nan daoine, gu saor, gach ial :
Chum teachd na dhàil-san, gu cioutach, gràineil,
O'n gheibh iad fàilt air, le càirdeas dlù ;
'S o'n bheir e fuasgladh, a mhaireas buan daibh,
O n-uile bruaillean chuir gruaim 'nan gnùis.

EARRANN III.

Cha lugha 'n gaol thug an Spiorad Naomh'
dhaibh,

No'n t-Athair caomh, agus aon Mhac gràidh :
Tha 'earrann féin aig' de'n obair cheutaich,
'S e corr air gleusdachd, 's air tréine làimh.
Bheir e gu crìch i a dh' aindcoin innleachd
An nàmhad inich, 's a dìchill ghéir :
'S a dh' aindeoin mì-ruin an uaduir mhìlltich,
A chogas dìreach ri fìrinn Dé.

Bidh 'shaighead sàite, le facal àraidh,
 'S an crì bha slàn bithidh cràiteach, brùit ;
 Ach 's ann gu ruagadh, a dh'fhaighinn
 fuasglaidh,

O'n Cheannard bhuadhach, a's uaisle cliù.
 'N sin thig e chòmhnaidh 'sa chridhe bhrònach,
 'S bheir e còladh ris sòlas buan.
 'Se 'n chridhe mealltach os ceann gach sàmhla,
 'S e 'n cridhe teann, mar an geamhradh fuar:

'Se 'n cridhe gruamach, 's e 'n cridhe uaibhreach,
 'S e 'n cridhe truailidh, ta uabharr, breun :
 'S e 'n cridhe fiar, anns am beil an diabhol,
 'S e 'n cridhe fiata, gun rian, gun ghleus :
 'S e 'n cridhe 'n seòmar, 's am bi a chòmhnaidh,
 Aig Spiorad òirdheirc an còlais àird ;
 Air teachd dha nuas leis an t-soisgeul uasal,
 Gu duine truagh dheanamh nuaidh le gràs.

B'i'n obair àluinn an cridhè grànd ud
 A dheanamh àillidh, le gràdh do Dhia ;
 An cridhe suarach a dheanamh uasal,
 An cridhe cruaidh dheanamh truacant, fial :
 An cridhe diabhlaidh a dheanamh diadhaidh,
 'S an cridhe fiat' dheanamh tiorail, blà ;
 'S gach gràs onèamh chur a ghabhail fréimh ann
 'S a dh'fhàs gu seamh ann, 's gu gnèitheil, tlà.

Ni fàs nan gràs ud an gluasad àluinn,
 Gun uaill thar chàch, ach 'gan àicheadh féin :*
 Gun bhreug, gun chùl-chaint, air neach 'san
 dùthaich,

Ach pailt an ùrnaigh, 's an sùil 'na déigh.

Bithidh 'ngaol, 's an gràdh do gach uile nàbaidh,
 'S iad beusach, nàrach, gun àrdan cruaidh :
 Gun fhoill, gun fhòirneart air duine beò ac',
 Ach smior na còrach, gun sgleò gun chluain.

O's dream gun tùr iad ni'n Spiorad iùl daibh,
 Bidh chobhair dlù 's iad gun lùgh gun taic :
 An aimsir dùldaich 's am freasdal dù-dhorch
 Ni e an stiùradh le cùram ceart.
 'S ni e'n altrum a réir an laigse
 Tha gliocas pailt aig' 's faicill chaomh :
 'S 'nuair thig am bàs orr' cha dean e'm fàgail,
 Ach bheir e'n-àird iad gu' àros naomh'.

O m' anam beachdaich air meud do pheacaidh,
 An aghaidh 'n reachd ud tha dreachmhor, grinn:
 'S air meud a chaoimhneis bha Dia a' roinn ort,
 'S tu 'n ullabheist oillteill, a thoill bhi millt'.
 Biodh nàire gnùis ort, thoir iomadh cliù dha,
 Bi 'g earbs' á chùram, 's cuir dùil 'na ghràdh ;
 'S et'ait bhi dùbladh do ghràidh, 's do dhùrachd,
 Gu h-aithghearr crùnaidh se thu gu bràth.

AM BAS.

EARRANN I.

“ Ta fhios agam gu'n toir thu mi gu bàs.”

AIR FIONN.—“ *Cumha Chailein Ghlinn-Iubhair.*”

Sud an rìgh bhios an uachdar
 Air gach iosal a's uasal ;
 Cha téid saoidh ris a thuasaid
 Dheòth nach buannaich e cùis.

'S e bhi milleadh tha 'n dàn da,
 Bheirear sgrios air gach àl leis,
 'S iomadh baile tha fàs leis,
 'S iomadh àros gu'n smùid.
 An cogadh fuilteach nan rìghearn,
 'S an téid na ceudan 's na mìltean,
 A ghrad chasgradh gu mìllteach
 Ta thoill-inntiunn 's a rùn :
 Tein', 'us critheannan-talmhuinn
 Gort, 'us plàighean ro ghairbhsneach,
 'S gach galar a's marbhthaich,
 A chùis earbs' ; a's a dhùil.

Cha robh gaisgeach mòr, ainmeil,
 Rìgh, no Seanaileir armailt,
 Anns na linntibh a dh'fhalbh uainn,
 Nach d'fhairich calmachd a lùigh :
 Thug e sgrìob air na fàidhibh,
 Air na h-aobstolaibh gràdhach,
 'S air na creidich bu dàicheil,
 A lean an àinte bho thùs :
 Thug e beum do'n Fhear-shaoraidh,
 Sud am beum a bha daor dha,
 A chaill da mòran d'a dhaoine,
 'S iad, 'nam faobh aig' fo ghlùn :
 Ged chaidh Iosa do'n uaigh leis,
 B' ann thoirt sgrios agus buaidh air,
 'S thig na creidich an uachdar,
 A dh'aindeoin cruadail a dhùirn.

Ged nach b'aobhach leat riamh e.
 Thig an t-aog ann a'd fhianais :
 Cha bhi 'aogais ro sgiamhach,
 Allaidh, fiadhaich, a ghnùis :

'Nuair a bheanas a làmh riut ;
 Bidh do chridhe gun bhlàs ann,
 Cha chuirear càs air an làr leat,
 Bidh do ghàirdean gun lùgh :
 Bheir e sgrios air do cheudfath,
 Bheir e 'chainnt th'ann ad bheul às,
 O do chluais bheir e h-éisdeachd,
 'S an léirsinn o d' shùil :
 Ged bu tu'm fear a b'àilte,
 A thàinig riamh do shliochd Adhaimh,
 Ni e 'n cabhaig cùis-ghràin diot,
 Mur téid do chàradh fo'n ùir !

Sgeul is cruaidhe ri éisdeachd,
 Gur e 'm peacadh 's gath gcur dha,
 Le neartan lagha g'a d' léireadh,
 Chaoidh an déigh dhut dol null :
 Mur glac aithreachas trà thu,
 De choirbteachd dhona do nàduir,
 'S mur glanar t' anam gu gràsinhor,
 Leis an t-Slànaighear chiùin.
 Thig am bàs ort mar shealgair,
 S tu gòrach ag earbs às,
 Bhcir e leum ort 'san anamoch,
 'S tric e scalg oirn á cùil :
 Seall air cleachdadh cloinn daoine,
 'S cha'n fhad bhios tu faòghlum.*
 Gur tearc duine tha saòilsinn,
 Gum beil an t-aog aig a chùl.

Saoilidh 'n duine ro aosda,
 Gu'n téid là eile r'a shaoghal :

'S cha chreid an t-òganach aotrom,
 Gu'm faod a chaochla bhi dlù :
 'M fear tha slàn tha e smuainteach,
 Nach tig am bàs a thoirt luaidh air,
 Gun chaismeachd àraidh chur uaithe,
 Seal mun gluais e sa' chùis :
 'M fear tha sàraicht' le as-slaint,
 Tha sùil a ghnà ri dol às aig',
 Gus 'n tig am bàs cho ro chàs air,
 'S gu'n grad chaisgear a dhùil :
 'S mairg nach faigheadh tu gràsan
 Mu'n tig breislich a' bhàis ort,
 'Nuair bhios do chomas air t' fhàgail,
 'S do nàmhaid 'na dhùisg.

Gabhsa cothrum na h-òige,
 Gabh am facal gu d' slèoladh,
 Gabh an Spiorad gu d' threòrach',
 Fad an ròid mar cheann-iùil :
 Cleachd a ghràsan le dicheall,
 Biodh na h-àintean leat prìseil,
 Chaoidh na fàg iad air dì-chuimhn,
 Tha iad dìreach gun lùb.
 Na bi 'g earbs' á do naomhachd,
 Ach á iochd an Fhir-shaoraidh,
 Cha d'rinn thu riamh ri do shaoghal,
 Ach rud aotrom gun diù :
 Cleachd an creideamh nach dìbir,
 Gleidh do chogais an sìth riut ;
 'S cha ruig thu leas bhi fo mhì-ghean,
 Dol gu d' shìneadh 'san ùir.

EARRANN II.

Fhir tha mireadh, 's a' gàireadh,
 Sunntach, cridheil ri àbhachd,
 Thig am bàs gu mì-nàrach,

A chur do mhànrain air cùl :

Fhir gun sòlas, gun aighear,
 Ge tròm siubhal do làithean,
 Thig am bas gu glé aithighearr,

Chum do chaitheadh 'n ad smuir :

Fhir tha mealtainn do shlàinte,
 Buitheach, fallain, glè chàilear,
 Thig droch ghalar a' bháis ort,

A mhilleas àilleachd do ghnùis :

Fhir tha siubhal fo'n aslaint,
 Caithe, fiabhras no casdaich,
 Cha 'n e 'm bàs is neo-ascaoin,
 'S fiata, glasdaidh a shùil.

Fhir tha t' òlach math, fialaidh,
 Mu t' fhardaich, 's mu d' bhiatachd,
 Bheir am bàs dut gun iarraidh,

Fardach chian anns an ùir :

Fhir as doicheallaich nàdur,
 A dhiult aoidheachd do d'chàirdibh,
 Cha ghabh an t-Aog uat an t-àicheadh,

Ged bhiodh d' fhàrdach glè dhùint':

Fhir tha tuigseach, glic, ciallach,
 Deanamh gnothaich le riaghailt,
 Nach faic thu'm bàs a' teachd siar ort.

Ge math do rian, 's do thùr :

Fhir tha t' amadan gòrach,
 'S bochd an làmh thu sa' chòmhraig,

Tha do nàmhaid ro sheòlta,
Théid am fòd ort gun mhùirn.

Fhir tha foghainteach, làidir,
'G earbs á spionnadh do ghàirdein,
'Nuair a bhuaileas am bàs thu,
 'S ro bheag tàbhachd do dhùirn :
A shaighdeir thapaidh sa'n tuasaid,
A thàinig tric ás a' chruadal,
Bithidh bàs tuill' a's cruaidh ort,

Bha e buadhach o thùs :
Fhir tha dian cur ri saothair,
'G earbs gu'n tionail thu'n saoghal,
Thig am bàs ort mu'n saoil thu,
 A dheanamh faoineis de d' dhùil.
Fhir tha 'snamh ann an saibhreas,
'G earbs' gu 'n dean e dhut aoibhneas,
Bithidh 'm bas 'na chùis oillt dut,
 'Nuair thig e dh'fhoillseach' a ghnùis.

Fhir tha aosda, 's air liathadh,
A chaidh chaomhnadh ceud bliadhna,
Nis tha 'n t-aog teachd ga t' iarraidh,

Chithear 'iomhaigh 'na d' ghnùis :
Leinibh òig, tha 'n-ad' mhaothran,
Ur air tighinn do'n t-saoghal,
Ma leag am bàs ort a chlaon-shùil,
 'S dearbh nach caomhain e thù.

Ogain smiorail, thoir feairt ort.
'S leis a' bhàs lo còir cheart thu,
Bheir e buaidh mach le neart ort,
 Ged tha thu sgairteil, deas, ùr.
Mhaighdean mhìn-rosgach, sgiamhach,
Nach faic thu 'm bàs ort ag ialaigh,

A thoirt an rughaidh a d' ghialaibh,
'S a chur fiatachd 'na d' shùil :

A Lighich theòma le d' phlàsdaibh,
Cha chùis eagail do'n bhàs thu,
Thig e timchioll gu sàmhach,
A ghabhail fàth ort o d' chùl ;
Fhir tha 'd mhinistear saothreach,
Gu 'r toirt dh'ionnsaidh 'n Fhir-shaoraidh,
Cha mhò sheachnas an t-Aog thu,
Na fear gun fhaòlum, gun iùl.
Chreidich iriosail, ghràsmhoir,
Ged thig samhla do'n bhàs ort,
Cha bhi gath ann gu d' chràdhadh,
Gheibh thu slàn uaith ri h-ùin.
A dhaoidh tha dearmadach, tàireil,
Air saor thairgse na slàinte,
Thig ni's séirbhe na 'm bàs ort ;
B'idh ifrinn chràidh air a chùl !

AN AISEIRIGH.

"Tha 'n uair a' teachd, anns an cluinn iadsan uile a ta 'sna a-uaighibh a ghuth-san: agus théid iad a mach, iadsan a riun math, chum aiseirigh na beatha ; agus iadsan a rinn olc, chum aiseirigh an damnaidh."

AIR FÖNN.—" *Tha mise fo ghruaim.*"

Thig am bàs oirnn mu'n cuairt,
'S ceart gu 'n laidhinn 's an uaigh,
'Ach cha téid mi le gruaim 'na còir,
Oir bha Iosa mo rùn,
Greis 'na laidhe 'san ùir,
'S rinn e'n leabaidh ud cùbhraidh dhòmhs'.

Thug e 'n gath às a' bhàs,
 Rinn e caraid do m' nàmh,
 A shaoil mo chumail gu bràth fo leòn :
 Teachdair m' Athar e nis'.
 Dh'ionnsaidh m'anma le fios,
 E dhol dachaigh a chlisg' chum glòir.
 On a dh'éirich a rìs
 Sàr Cheann-fheadhna mo shìth,
 Gun e dh'fhuireach fad shìos fo'n fhòd :
 'S gu 'n deachaidh e suas,
 Ghabhail séilbhe d'a shluagh,
 Anns na flaitheas, le luathghair mhòir :
 'S e mo chreideamh gun bhréig,
 Gu 'n éirich mise 'na dhéigh,
 Measg na buidhne gun bheud, gun ghò ;
 'Nuair a dh'fhosglar gach uaigh,
 'S a théid beò anns gach sluagh,
 Chum an togail 'san uair, gu mòd.
 Sud an cumhachd tha treun,
 Sud am fradharc tha geur,
 Chuireas rithist gach cré air dòigh ;
 Dream chaidh itheadh le sluagh,
 Dream chaidh mheasgadh 'n aon uaigh,
 Dream chaidh losgadh 'nan luaith 's nan cèd,
 'S iomadh colainn bhios ann,
 Tha fad air astar o 'ceann
 'S thig iad cuideachd 's an àm, gu fòill.
 Thig iad uile 'nan taom,
 As gach clagh tha 'san t-saogh'l,
 'S às gach àraich, 's an d'aom na seòid.
 Cha n-eil àit am beil corp,
 Air àrd-mhonadh, no cnoc,

Ann am fàsach, no sloc na mòiu';
 Ann an doimhneachd a' chuain,
 No 's na h-abhnaichibh buan.
 As nach éirich iad suas, 's iad beò.
 Eiridh 'n diùc, 's an rìgh,
 Eiridh 'm bochd bha fo chis,
 Eiridh gaisgeach nan strì, 's an deòr'.
 Eiridh bhaintighearna mbaoth,
 Eiridh 'n t-amadan baoth,
 'S cha bhi dearmad air aost', no òg.
 Eiridh cuid ac' le gruaim,
 Chì iad fearg air an Uan,
 Chuireas crith orr', 'us uamhuinn mhòr
 Eiridh cuid ac' le aoidh,
 Buidheann uasal nan saoidh,
 'G am bi oighreachd a chaoidh an glòir.

AM BREITHEANAS DEIREANNACH.

AIR FONN.—“*An nochd gur faoin mo chadal domh,*” &c.

'S e 'n Slànaighear am breitheanah,
 Tha e tighinn ann a ghlòir,
 Thig o nuas le glòir an Athar,
 'S bi'dh a chathair anns na neòil.
 Thig aingilean naomha mar ris,
 Le mòr chaithream mar is còir;
 O'n is e an t-àrd Cheann-feadhna,
 'S còir d'a ghreadhnachas bhi mòr.
 Thig e nuas thoirt breth na còrach,
 Air gach seòrs a ta fo 'n ghréin:
 Thig e dhìteadh luchd na dò-bheairt,
 Chum am fògradh uaith' an céin,
 Théid na deamhain rinn an tàlath,
 Chur gu sàrachadh, 's gu pian;

'S iad na h-ionracain bhios sàbhailt,
Thugadh gràsan daibh o Dhia.

Théid a' chùirt a chur 'na suidhe,
Ann an uidheam mar bu chòir :
Théid an tròmpaid mhòr a shéideadh,
Chum ar n-eigheach dh' ionnsaidh mhòid.
Cluinnear 'sgach àit' an fuaime aic',
Deas 's tuath, an ear, 's an iar.
Cluinnear leòsan bha 'nan suain i
Anns an uaigh deich mìle bliadhn' !

Leumaidh suas na mairbh gu h-calamh,
(Fòs na bhios air thalamh beò,)
'S théid iad suas mar eoin an adhair,
Dh' ionnsaidh cathair Rìgh na glòir.
Leis an Tì ta saor o mhearachd,
Théid an sgarachdainn gun dàil :
'S i 'n làmh chlà a gheibh na h-aingidh,
Comharr' aimhleis daibh gu bràth.

Sud a' chuideachd ghrathail, éitidh,
Luchd nam breug nam mionn, 's na féirg,
Luchd-caonnaig, misg, 's mì-bheusan,
Luchd na h-cucorach, 's na céilg.
Dream bha leanmhainn miann na feòla,
Dream bha 'n tòir air urram dhaoin',
Dream gun chreideamh, 's gun eòlas,
Dream gun dòchas glan, gun ghaol.

Gheibh na h-ionracain an t-urram
Seasamh uileadh aig a dheis :
Comharr' cinnteach do gach duine,
Nach tig cunnart air am feasd.
Cha b' e choisinn daibh an t-àit ud,
Iad bhi tàbhachdach 'nan saoth'r,

Ach an Traith bhi pailt an gràsaibh,
 'S a ghràdh thoirt daibh gu saor.

Labhraidh 'n Rìgh gu fàilteach, aoidheil,
 Ris a' mhuintir ud gu léir,—
 "Shluagh ta beannaichte le m' Athair,
 Thigibh, 's gabhaibh sealbh dhuibh féin,
 Sealbh bhios mairtheannach gu sìorruidh,
 Anns an rìoghachd uasail, naoimh',
 Sealbh chaidh ullachadh o chian duibh,
 Mu'n do chruthaich Dia an saogh'l.

"Bha mi acrach, thug sibh biadh dhomh,
 Thug sibh deoch, 's mi iotmhor, fann ;
 Bha mi 'm choigreach fad o m' chàirdibh,
 'S thug sibh fàrdoch dhomh san àm.
 Bha mi lomnochd, agus m' fheòil ris,
 Chuir sibh còmhdach orm gun dàil,
 Bha mi tinn, 's ann am prìosan,
 'S bhuin sibh rium ga tiorail, blàth."

Sud am biun, 's cha téid a caochla,
 Cluinnidh iad gu h-aobhach, àit,
 Bheir iad freagradh d'am Fear-saoraidh,
 Ann am briathraibh gaoil, gun tais'.—
 "C'uin a thug sinn biadh no deoch dhut,
 'N uair bha acras ort, no tart ?
 C'uin a thug sinn dut gu h-aoidheil,
 Cuid na h-oidhch' 'nuair bha thu 'n airc ?

"C'uin a dh' ullaich sinn dut éideadh,
 Fhreadsal t' fheum 'nuair bha thu rùisgt' ?
 C'uin a thug sinn dut ar còmhnadh,
 'S thu leòint am prìosan dùint' ?
 Freagraidh 'm Breitheamh bàigheil,
 Rinn sibh sud do m' bhràithiribh meanbh ;

'S measam gu'n d' rinn sibh dhomhs' iad,
B' i bhur crìoch-sa glòir do m' ainm."

Lasaidh ' chorraich, 's e tionndadh,
Grad a dh' ionnsaidh na làimh clì.
Ris an dream ta cruaidh an teanntachd,
'N eagal truaighe, gun cheann-crìch ;
A shluaigh mallaicht', triallaibh uamh,
Chum teine sìorruidh, buan ;
A dh' ullaicheadh do'n diabhol,
'Is da ainglibh iargalt, truagh.

"Bha mi acrach, dhiult sibh biadh dhomh,
Dhiùlt sibh deoch, 's mi iotmhor fann ;
Bha mi 'm choigreach fad o m' chàirdibh,
Dhiùlt sibh fàrdoch dhomh 'san àm.
Bha mi rùisgt, cha d' rinn sibh m' éideadh,
Tinn, 's cha robh bhur ceum a' m' chòir,
Bha mi 'm prìosan ann an éigin,
Sheas sibh fad' o éigh mo bhròin."

Sud a' bhinn, 's cha téid a caochla,
Och ! cha-n fhaodar teicheadh uaip' ; -
Eiridh fiamh an-earbs 'nan aodan,
'S goirt a' ghaoir bhios ac' 's an uair, —
"C' uin a chunnaic sinne riamh thu,
Acrach, iotmhor, tinn, no rùisgt',
Ann ad choigreach, no am prìosan,
Gun do riarachadh gu dlùth?"

Freagraidh e gu grad os n-àird iad,
"Faicibh 'n so mo bhràithrean caomh ?
O nach robh sibh riùsan bàigheil,
Cha bu ghràdhach leam bhur gaol."
Leisg siubhal chum na truaighe
Tagraidh iad gu cruaidh an cùis :

O ! na cuir gu dòruinn bhuan sinn,
 'S ifrinn dhùinne gruaim do ghnùis.

“ Thilg sinn mach 'na t' ainm-sa diabhoil
 Nàimhdean dian dut-féin, 's do d' ghlòir :
 Rinn sinn 'na t' ainm gu lionmhor,
 Oibre miorbhuileach gu leòir,
 Dh'ith, 's dh'òl sinn ann ad' làthair
 Rinn sinn fàisneachd an a t' ainm,
 'S theagaisg thu 'nar sràidibh,
 Ri ! bu bhàigheil leinn do ghairm.”

Their e-san, “ Uamsa triallaibh,
 'Dhream ain-diadhaidh, olc, 'n-ar gnàth ;
 'S Dearbh nach b' eòl dhòmh riamh sibh,
 Cùim nach d' iarr sibh mi 'na thràth ?”
 Cha n-eil cainnt air nèamh, no talamh,
 Dh' innseas sgaradh goirt an crìdh' ;
 Cuir culthaobh ris gach sonas,
 'S dol gu donas buan gun chrìch.

Ach a' chuideachd ionraic, àghmhor,
 Aig nach d'fhàgadh olc 'nan gnè,
 Théid iad suas le'n Ceannard àluinn,
 Chum an àrdachach air nèamh ;
 Ann an caidreamh caomh na Trianaid,
 Dreach na Diadhachd orra féin,
 Far am flaitheas daibh gu sìorruidh,
 Moladh Dhia a chur an céill.

Buileach, saor o dhragh nan aiugidh,
 Subhach, taingeil, àit gu leòir :
 Cha n-eil tuigs' aig daoine no ainglibh
 Chuireas cainnt air leth an glòir.
 M'anam, deasaich féin gu tràthail
 Feudaidh 'm bàs teachd ort le maoim ;

Gabh ri tairgse Dhé nan gràs dut,
Chum do shàbhaladh a chaoidh.

FLATHSHONAS.

AIR-FONN.—“*Chunna' mi'n diugh a' chlach-bhuadhach,*” &c.

Flathshonas rìoghachd na glòire,

Ionad àghmor,

Far am bi gu sìorruidh còmhnaidh,

An dream ghràsmhor :

A chreid an fhìrinn 's a fhuair eòlas

Air an àinte,

Chum an gluasad uil' a shèoladh,

Fad an làithean :

Ionad tha aighearach, aoibhneach,

Thar gach àros :

Sluagh ionraic, sona, saibhir,

'S iad ro ghràdhach ;

A chaidh cheannachadh do'n oighreachd,

'S clia b' ann àith'seach ;

Beath' a's bàs Mhic Dhé a thoill daibh,

An staid àrd ud.

Cha n-ioghnadh ged bhios comunn aobhach

Ac' am pàrras ;

Gach saoidh a bha riamh 'san t-saoghal,

Bhi 'n aon àite,

Le 'n gnìomhaibh, 's le' m briathraibh gaolach,

Mar dhearbh-bhràithrean ;

Gun aon duine do na baothaibh,

Bhi 'nan làthair.

Gabhaidhan t-Athair, Dia na tròcair,

'S a Mhac gràdhach,

Gabhaidh Spiorad Naomh' na glòire

Riù le fàilte :

'G an nasgadh ris féin an dlù-phòsadh,
 'S cha bhris bàs e ;
 'S 'gan togail suas gu h-inbh' òirdheirc,
 Gun teachd mhàn aisd'.

Chì iad maise Dhé, 's a mhòrachd,
 Le fìor dhànachd ;
 A ghuàis a' dearsadh orr' an còmhnaidh,
 Mar ghrian dheàlach.
 Tha iad nis' air cuan an t-sòlais,
 Chaoidh a' snàmh ann :—
 Tha iad 'aig tobar an eòlais,
 'G òl an sàth às.

Ainglean ro chumhachdach, uasal,
 Os ceann àireamh,
 A' gabhail le furan gun ghruaim riu,
 Mar an càirdibh :
 Chum séinn 'nan cuideachd le luathghair,
 Anns na h-àrdaibh ;
 Naomha ! naomha ! naomh thar 'smuintean !
 Dia nan gràsan !

Cha bhi peac' an sud, no buaireadh,
 Dh' fhògradh Sàtan :
 Cha bhi duine an sud fo smuairean,
 Le bròn sàmhach.
 Cha bhi tinneas, dragh, no truaigh' ann,
 No fuaim nàmhaid :
 Cha bhi gort, no gaoir, no gruaim ann,
 No cùis chràghaidh.

Cha bhi miann an crìdh, no iarrtas
 Nach bi sàsaicht ;
 Aobhneas gun teagamh gach ial ac',
 'Is gun tràghadh :

Crìoch a' theachd gu cian nan cian air
 Cha bhi 'n dân d'a :

Sud tiolac Dhé ta saibhir, fial,
 Do pheacaich àraidh.

A Dhé nam feart gabh mi fo d' chùram
 'S fo d' dhion bàighcìl :

Dh' ionnsaidh Iosa dean mo stiùradh :

'S e an Ràthan ;

'S e an t-slighe, 's e is Ughdar

Air an t-slàinte.

Thoir-sa creideamh, gràdh, a's dùil domh

Air a sgàth-san.

IFRINN.

Air an fhonn cheudna.

Na h-uil' h-aon nach creid an Soisgeul,

'S nach toir gràdh dha,

Seasaidh iad air an làimh thoisgeil,

Aig là bhràth ud.

'Nuair théid na leabhraichean fhosgladh,

Bidh 'm binn bàis annt :

Cluinnidh iad an dìteadh gu tosdach,

Gun leisgeul àraidh.

Théid iad gu ifrinn na dòruinn,

Gun uair dàil daibh ;

Bidh Dia caillt' dhaibh 's a shòlas,

Fòs a ghràsan,

Chì iad gu soilleir cho gòrach,

Meallt' 's a bha iad ;

Nach do chaith iad 'àm an òige

Réir na h-àinte.

Chì iad mòran sona, saibhir,

Shuas am pàrras ;

Gàirdeachas, ccòl, 's aoibhneas

Ac' is slàinte :

Iad féin a' fulang gu h-oillteil,

'S an t-sloc ghràineil ;

Sloc dubh, dorch, gun deò soillse,

Dh' òidhch' no là ann.

Ceò 's lasair uaine 'g éiridh,

Lc teas gàbhaidh

As an loch dhubh, theinteach, éitidh,

'S iad a' snàmh ann :

Anail Dé gu garg 'ga shéideach

Mar ghaoith làidir ;

An anmannan truagh' air an léireadh,

'M feòil 's an cnàmhan.

Iad nàimhdeil, borb ri Dia, 's ri chéile.

'S iad làn àrdain :

Cogadh gu dian leis an eucoir,

Gun bhuaidh-làraich :

Diabhoil gun tioma gun déisinn,

G' an sìr chràdhadh,

G' am buaireadh, g'an gonadh, 's g'an reubadh,

'S iad tùr shàraicht'.

An cogais féin 'g an sìr dhìteadh,

Cnuimh nach bàsaich,

Cur coire, 's iomachoire gun chrìch orr',

Gun fhois, gun tàmh ac' ;

Thaobh gun dhiùlt iad géill do'n fhìrinn,

'S tairgse slàinte ;

Tairgse nach faigh iad gu dìlinn,

Anns an àit' ud.

Eagal, a's oillt, a's trom uamhainn,

A' sìr fhàs daibh :

Misneach a' meathadh, 's an cruadal,

G' an sìr fhàgail :

O nach urr' iad cumail suas

Fo fhéirg an nàmhaid,

'S nach faod iad teicheadh uaithe,

'S e uile-làithreach.

Sìr thuiteam an doimhne na truaighe,

Gun teachd 'n àird aist' :

Dùil cha n-eil aca ri fuasgladh

As a' chàs ud.

Fhad 's a mhaireas Dia 'na bhuaidhibh,

Cha tig bàs orr',

Bheir an ceartas sud mar dhuais daibh,

Thoil an gnàthas e.

O ! m' anam gabh-sa gu smuainteach',

Air do nàdur ;

Nàdur tha gu h-iomlan truailidh,

'S nach gabh càradh.

Gabh ri Criosd bheir nàdur nuadh dhut,

Gabh-sa trà ris :

Thoir thu-féin gu h-iomlan suas da,

'S bi'dh tu sàbhailt'.

CRAOBH-SGAOILEADH AN T-SOISGEIL.

AIR FÖNN.—“ *Fhuair mi naigheadh as ùr,*” &c.

Tha aoibhneas a' lionadh mo chrìdh

'S cha tràghadh do shìth mo chùim :

Tha naigheadh n'is taitnich 's an tìr,

Na chualas ri linn mo chuimhn' :

Cha naigheadh air Oisian nam Fiann,

No gaisgeach bha riamh am feachd :

Cha naigheadh air sealgaireachd fhiagh,

No giùlan am bian gu teach.

Cha naigheachd air creachadh nan Gall,
 Le ceathairn nan gleann, 's nan stùc ;
 No idir air siubhal nam beann,
 An éideadh nach ceangladh glùn.
 Cha naigheachd air tapadh nan Gàèl
 No treubhantas àrd an laun,
 A' leagadh an nàimhdean gu làr,
 No sgoltadh an cnàmh, 's an ccann.

Cha naigheachd air fineachaibh treun,
 A' chogadh 's nach géilleadh beò :
 Clann-Ghriogair bha aineolach, gleusd,
 'S nach tric a bha réidh ri còir ;
 Clann-Dòmhnuille le'm b' aiteas làmh-dhearg ;
 Clann-Chamshroin bha calm gun chéill ;
 'S mar sin gach clann eil' a b'fhearr ainm,
 'S gach ccannard bu ghairg na chéil'.

Ach naigheachd air Soisgeul nan gràs
 Bhi sgaoileadh 's gach àird mu'n cuairt ;
 'S am Bìoball le facal na slàint',
 Bhi ruigheachd gach àit le buaidh :
 Toirt caochla air inntinn an t-sluaigh,
 G'an ciùineach' mar uain gu sìth ;
 A' claidheadh gach àrdain a's uailh,
 'S a cur gach droch bhuaidh fo chìs.

Tha 'm Freasdal ag obair le buaidh ;
 Le carthannachd ghluais an tìr,
 Chum cosg air an t-Soisgeul chur suas.
 'S gach àit' am beil sluagh g'a dhìth.
 Bidh teachdairean eudmhor, nach mall,
 A' siubhal 's gach ball gun chlos,
 A nochdadh do thruaghanaibh dall,
 Na slighe nach càin gu fois.

Càirear Biobail am pailteas an clò,
 An cainntibh nan slògh gu léir ;
 Cainntean coimheach a dh' iomadach seòrs,
 Mu nach cuala' sinn sgleò, no sgeul.
 Théid an Sgriobtur gu grad do'n taobh-tuath,
 Gu Ruisianaich ghruamach, bhòrb,
 Gu Lochlainnich, 's Laplanaich fhuar,
 'Us Tartaraich luath gun cholg.

Ni 'n fhìrinn iad callda gun dàil
 'Us lionar le gràs an 'crìdh' ;
 Cha mhair iad 'nan coimhich air gràdh,
 No cleachdannaibh blà na sìth :
 Oir tréigidh iad buirbeachd an gnè,
 'Us leanaidh iad seamhachd Chrìosd ;
 Thig creideamh g' an ionnsaidh o nèamh ;
 Chuireas mais air am mèin gu sìor.

Ge farsainn tha Aisia mhòr,
 Ge lionmhor a slògh thar meas,
 Ge h-iomadh an cànan, 'san dòigh,
 'S ge pailt tha gach sògh 'nam measg ;
 Ge daingean ta ceangal an crìdh
 Ri aoradh nan ìodhal balbh,
 Ruigidh 'n sgriobtur gach cearna d'an tìr,
 'S bheir e leis iad le sgìriob air falbh.

Daoin' obhar 's dubh an taobh-deas,
 An Afric' fo theas na gréin,
 Ged bha iad 'nan tràillibh, 's 'nan ereich,
 Aig muinntir gun seirc, gun chéill,
 Ni 'm Bioball, 's an Soisgeul iad saor,
 'S bi'dh iad 'n an laoiach aig Crìosd ;
 Gabhaidh 'n anma r' a fhìrinn, 's r' a ghaol,
 'S bheir a spiorad dhaibh naomhachd fhòr.

Théid an soisgeul le 'sholus mar ghrein
 A dh'ionnsaidh an iar mu'n cuairt,
 America 's Innseanaich fliat,
 'Us Eileanaich cian a' chuain :
 Taid aineolach, allaidh, gun chiall,
 Taid buaireasach, fiadhaich, coirbt',
 Taid diorrasach dioghaltach, dian,
 Bräis, ardanach, iargalt, borb.
 Sàr chothrom do Shoisgeul na slàint,
 'S do chumhachd nan gràs aig Criosd,
 Bheir mathanas saor dhaibh gun dàil,
 'S creidimh bhios làidir, fìor :
 A ghlanas an cridhe gun chàird,
 O'n truailidheachd ghràineil, bhreun ;
 A cho-chumas ri Dia iad le gràdh,
 'S le naomhachd 'nan càil, 's 'nan gleus.
 Bidh gach aidmheil 's creidimh 'nan aon,
 Gun seachran, gun aomadh clì ;
 Thig na Pàpnaich thugainn gu saor,
 An ceanglaichibh gaoil, 's sìth.
 Thig Arabaich, 's Turcaich le chéil,
 'S théid Mahomet éigheach sìos ;
 Thig na h-Iudhaich le dùrachd 'nan dèigh.
 Thoirt ùmhlachd, 's géill do Chrìosd.
 Cha bhi dùthaich no rìoghachd fo'n ghréin,
 No fine, no treubh, no clann,
 Air nach soillsich an soisgeul gu réidh,
 Mu'n dìobair an fhéill a th' ann.
 Nach aoibhinn an obair do dhaoin'
 Am Bìoball a sgaoileadh 'n céin !
 Bhi gnàthach' an dìchill, 's am maoin,
 Chur innleachdan gaoil an céill !

Cia cliùiteach na cuideachdan còir,
 As seirceil, 's is òirdheirc gnè,
 Ghabh Freasdal 'na làimh chur air dòigh.
 A' ghnòthaich ud 's bòidhche sgeamh !
 Taid dùsgadh an t-sluaigh gu bhi fial,
 Thoirt mhiltean 's chiadan seach ;
 Taid caitheadh gach peighinn le ciall
 Chur a' Bhìobaill an iar, 's an ear.
 Gu ma sona do'n cheud " Chuideachd " * chaoin,
 A dh'ullaich le'n saoth'r e dhuinn,
 Anns a' chànain d' an tug sinn ar gaol.
 'S nach tuigte a caochla leinn.
 B' iad Stiùbhardaich finne an àigh,
 'S math choisinn iad gràdh gach linn,
 A ghnàthaich an ionnsachadh àrd,
 'G a thionnda gu Gàilig ghrinn.
 Gu ma maireann do'n Chuideachd a 's uails',
 Fhuair urram 's buaidh thar chàch ;
 Bhios cruinn ann an Lunnuinn an t-sluaigh,
 'N àm tighinn mu'n cuairt do'n Mhàigh,
 Sud cuideachd a dh' éirich 'n ar n-airc,
 Chur Bhioball am pailteas nall,
 Na dhiolas ar bochdan air fad,
 'S na lionas gach srath 's gach gleann.
 Tha chuideachd ud sir dhol am meud
 Gun laigse d'an eud, no sgios :
 Tha 'n obair a' sgaoileadh an céin,
 Air fad', 's air leud gach tìr.
 Ri ! gur iomadach mìl, 's deich mìle,
 D' an tug ian an Bioball seach ;
 'S e m' earbsa nach-teirig dhaibh cìs,
 Fhad 'sa blitheas e dhìth air neach

Bithidh Chuideachd ud eile a'm' sgeul
 Tha'm Baile-Dhùneideann cruinn.
 Tha tarrainn gach inneil 's teud,
 A dh' ionnsachadh leughaidh dhuinn.
 Taid cruinneachadh airgid 's òir,
 O dhaoim ta còire, stuam ;
 S 'g a chaithe le cùram ro mhòr,
 Chuir sgoilean gu h-òrdail suas ;
 Los gu'm faighear le sean, 's le òg
 Deagh theagasg 's fòghlum suaire,
 'S gu'n leugh iad na comhairlean còir.
 Thug Dia dhuinn gu'r seòladh suas ;
 Oir ged a bhiodh Biobaill gu leòir,
 Aig big, s aig mòir an t-sluaigh,
 Mur b'aithne dhaibh 'n leughadh air chòir,
 Cha'n fhaigheadh iad eòlas uap'.

Bha na Gàeil ro aineolach, dall,
 Bha ionnsachadh gann 'nam measg :
 Bha 'n eòlas cho tàna, 's cho mall,
 'S nach b' aithne dhaibh 'n call a mheas.
 Cha chreideadh iad buannachd, no stàth
 Bhi 'n sgoileireachd àrd d'an cloinn,
 Ged fheudadh iad fhaicinn gach là,
 Gur i thog o'n làr na Goill.

Ach b'annsa leo 'n airgead, 's an òr
 A chaithe gu gòrach truagh,
 Ri amaideachd, òranaibh' 's òl,
 Ri bainnsean, 's ri ceòl d' an cluais.
 Cha n-ioghnadh ged bha iad gun chàil,
 Do fhacal na slàinnt aig Dia,
 Ged choisinn an nàmhaid an gràdh,
 'S ged bha iad toirt dà a mhiann.

Ach théid aineolas nis' ás an tìr,
 'S gach cleachdadh neo-dhìreach, crom,
 'S mealaidh sinn sonas, 's sìth
 Gu'n fharmad no strì 'n-ar fonn.
 Théid sgoilean chur suas anns gach cearn',
 Bidh leabhraichean Gàelig pailt
 Bidh eòlas, 's diadhachd a' fàs,
 Thig gach duine gu stàth, 's gu ràth.
 " Nis togaidh na Gàeil an ceann,
 'S cha bhí iad am fàng ni 's mò :"
 Bidh aca àrd-fhòghlum nan Gall,
 'S tuigse neo-mhall 'na chòir ;
 Théid inleachdan 's oibrean air bonn,
 Chuireas saibhreas 'n-ar fonn gu pailt,
 Bithidh 'n dìblidh cho làidir ri sonn,
 'S am bochd cha bhí lóm le airc.
 Thig na linntean gu cinnteach mu'n cuairt ;
 Tha 'n Sgriobtur a' luaidh thig oirnn
 'S an téid Sàtan a cheangal gu cruaidh,
 'S nach meall e an sluagh le sgleò.
 Bidh firinn 's sì-chainnt 's gaol,
 A' ceangal chloinn-daoin' ri chéil',
 Cha-n fhaicear fear dona, mì-naomh',
 Théid ole ás an t-saoghal 's beud.

CEISTEAN SOISGEULACH,

NO, " CRIOSD NA H-UILE ANNS NA H-UILE."

(Air a Thionndadh o Bheurla Ralph Erscinn.)

- C. Cìod an t-eòlas, fhir-beathachaidh 'n treud,
 Bheir dhomh sonas nach tréig mi gu bràth ?
 F. Eòlas creideimh air Iosa Mac Dhé,
 'S e fhreagras do d' fheum anns gach càs.
 C. Chaill am peacadh dhomh Dia, 's gach nì math,
 C'ait an fàigh mi dhomh fèin iad a ris ?
 F. Ann an Criosd, o'n tha 'n Spiorad toirt brath,
 'S an sgeul àit a tha 'n soisgeul na sìth.

- C. Cionnas idir bhios Dia 's mi réidh,
Oir is éitidh mo pheacadh 'na lath'ir ?
- F. Ann an Crìosd, far an taisbean e-léin
A dheagh-ghean gu léir dhut, 's a ghràs.
- C. C' àit am faigh mi deagh shealladh a's roinn
D'a chuid grasan, 's d' an aoibhneas ro mhòr ?
- F. Ann an Iosa a riochd, agus 'oighr',
Anns an soillsich gu dealrach a ghlòir.
- C. C'àit an iarr, 's am faigh mi u'is leòir
Do gach ionnmhas a chòmhlas ri m' shlàinnte ?
- F. Ann an Crìosd gheibh thu pailteas ro mhòr,
Oir tha easan an còmhnuidh gle làn.
- C. C' àit an teich mi o'n chorraich ro gheur
A tha tuiteam gu léir air mo cheann ?
- F. Dh'ionusaidh Crìosd neach a ghiùlain leis féin
Corraich nabhasach Dhé air a' chraun.
- C. Cia mar stiùrar mo cheumannan suas
'S mi buailteach do sheachran a ghnà ?
- F. Is e Crìosd *an t-slighe* choisrigte nuadh
Anns an gluais thu gu dìreach an àird.
- C. C'àit am faigh mi air flathshonas còir,
'S air an t-sòlas gun chrìch a th' air nèamh ?
- F. Ann an Iosa an Slànaighear mòr,
'S e *Iehobha ar fireantachd e*.
- C. Cia mar nithear mis' iomchuidh air glòir,
'S mi cho neò-ghlao 'nam shiubhal, 's 'nam ghuimh ?
- F. Ni fuil Iosa thu cionalt gu leòir,
Ni a Spiorad thu boidheach gun ghiomh.
- C. Cia mar leansa mi 'n t-slighe gu ceann,
'S mi cho fann, 's cho anmhainn diom féin ?
- F. Bithidh Iosa 'na neart d'ut gach àin,
'S cha bhi 'chobhair dhut fann ann a t' fheum.
- C. Cia mar chlaoidhear mo nàimhde mu'n cuairt,
Daoin' 's deamhnan 'g am bhuaireadh gun eug ?
- F. Tre Crìosd bheir thu *tuilleadh 's buaidh*
Chuir e 'n ruaig air na nàimhdibh gu tur.
- C. Bidh mo chogais 'g am dhlteadh, 's gam chràdh ;
Cia mar chuirear a cnàmhadh air chùl ?
- F. Nochdaidh Crìosd dhut a mhathanas slàn,
Chì thu fàilt, agus gean air a ghnòis.
- C. Cia mar ruigeas orm tròcair gu bràth,
'S lionmhor, gràineil mo pheacannan féin ?
- F. Struthaidh tròcair tre Crìosd ort a mhàin,
'S pailte gràs na d' lochdan gu léir.
- C. Ach nach éirich an Ceartas le còir
Eadar tròcair 's mise am feasd ?
- F. Fhuair an Ceartas o Iosa nis leòir,
Air son t'hiachan, 's bu mhòr iad gun cheisd.
- C. C'àit am faicear leam mathanas fial
Teachd o Dhia dh'ionusaidh m'anma gun dàil ?

- F. Chì thu sud ann an geallannaibh Chrìosd,
Am fuil los' a rinn rùite le bhàs.
- C. C'ait faigh mi na geallanna féin,
'Nan cùl-taic an àin fheum, 's nan cùis earba?
- F. Ann an Chrìosd tha iad uile gu léir,
'Nan *Seadh* 's 'nan *Amen*, deangean, dearbht'.
- C. Agus c'ait am beil Chrìosd: Ochon! C'ait,
Le chuid geallannaibh gràsmhor gu léir?
- F. Gheibheir Chrìosd auns na geallannaibh ghnà,
Chì do chreideamh e làthair aunt' gun bhréig.
- C. Chrìosd na' ghealladh! 's an gealladh an Chrìosd!
Cia mar chì mi gur sud le chèil?
- F. Leis an Spiorad bhì càramh fuil los',
'S a gheallannan lionmhor riut féin.
- C. Ciod an dion, a's an tiorcadh is fearr
Dhomh o bhagraidh neo-bhàigheil an reachd?
- F. Sealladh creideimh do'n tìmhleadh chum bàis,
A thug losa an Slànaighear seach.
- C. Innis cò bheir an creideamh sin dòmhs,
'S mi gun treòir leis an cuir mi e 'n gnìomh?
- F. Cumaidh losa riut creideamh ri d' bhrèd,
'S e a *Cheannard* o thùs gus a' chrìoch.
- C. Ochon! c'uin a gheibh 'n t-eascreideach mis',
Tìolac measail a chreideimh o' Chrìosd?
- F. 'Nuair a leigeas e t' as-creideamh ris,
'S tu fiosrachadh fhacail 'n ad sgios.
- C. Bithidh 'n t'aithreachas feumail gu là,
Cia mar gheibh mise càil da cho buan?
- F. Gheibh o Chrìosd, chaidh mar cheannard an àird
Gus an gràs sin thoirt seachad do'n t-sluagh.
- C. Am faigh àmhlar, cho truailidh, 's cho baoh,
Glanadh cridhe, 's naombachd gu sgleò?
- F. Gleibh; nì Chrìosd, dèut 'na Lìghich bheir bàrr,
Chuid a chuid ort an caochla sin fòa.
- C. Cia mar nì mi na h-oibre gu deas
Tha mar dhleasanais òrm leis an reachd?
- F. Bithidh Chrìosd annad 'g oibreach le treis
Toil 's gnoimh gu do leas chur an cleachd.
- C. Cia mar dh'fhaodar mo leigheas gu bràth,
'S mi galarach, gràineil, ro bhrùt?
- F. Bithidh Chrìosd dhut na Lìghich 'bheir bàrr,
'S e 'n *Tighearn a shlanaicheas tu*.
- C. Seòl mi cionnas a dh'iarraas mi' ghnùis,
'S mo chridhe 's mo dhùrachd cho marbh?
- F. Dòirtidh Chrìosd ort an Spiorad gu dlù,
Gu do sheòlsadh chum ùrnaigh gun chealg.
- C. 'S an-mhor àrd m' obair slàint' tharam féin,
Ciod nì mis 's mi gun fheum 's gùn stà?
- F. Gearraidh Chrìosd diot guch eallach gu léir;
'S es an *Alpha* 's *Omega* na slàinnt'.

- C. C' àit am faigh mi deagh bhunchar do m' earbs',
Chum nach tèirich i calm agus meallt ?
- F. Ann an Crìosd a' clach bhuinn a tha dearbht',
Ris an còir dhut bhi leanmhainn gu teann.
- C. Cia mar gheibh mi an sàl chuir air falbh,
'Nuair a thuiteas mi 'n salchar ro ghrànd ?
- F. 'S tobar glanaidh fhuil Crìosd le mòr thairbh,
Pailte, réidh dhut gach aimsir, 's gach tràth.
- C. Creachan ! ciod ma thig plàighean ro mhòr,
Ma thig bròn, agus eagal a's airc ?
- F. Tha sàr iochslaint aig Crìosd do gach leòn,
Agus buideal gu d' dheòir chur an taig.
- C. 'S mis am peacach a's cailte 's an t-saogh'l,
Cia mar dh'fhaodar mo thiorcadh o thruaigh ?
- F. On is Slànaighear Crìosd nach eil baoth,
Bheir e saorsa gu h-ìomlanacha uaith.
- C. Tha mo gheilt roì thein' isrinne ro mhòr,
Am beil dòchlas gu'n saorar mi uaith' ?
- F. Bithidh Crìosd dhut 'na fhasgath fadheoigh,
O gach dòrainn, 's o'n chorraich tha buan.
- C. Cha bheag m' cagal, a's ni' uamhunn roì 'n bhàs,
Cia mar thùid mi le dànachd 'na chóir ?
- F. Thugadh 'n gath as le losa 'na gliràdh,
'Nuair a dh'eug e 'na t' àite le deòin.
- C. Cia mar fhreagaras Crìosd anns gach càs,
Gach cor, 's gach sàs a thig oirnn ?
- F. 'S e is *Uil' anns na h-uile* de'n t-slainnt,
'S e Iehobha lan gràis agus glòir.
- C. Cia mar dh'fhaodas e'n còmhnaidh bhi làth'ir,
A thoirt slàinnt' agus teasairginn duinn ?
- F. O 'n is fagus ainm glòirinnhor a ghnà,
Immanuel, Dia maille ruinn.
- C. 'S an co'liou e dhomhsa an t-slainnt'
Gun dad f'liagail an taice riun-féin ?
- F. Cha deàn thusa as eugmhais-san stà,
Tha do chail, 's do chomas mì-gleusd.
- C. Ach nach faod mi bhi riarach' mo mhiann,
Ma ni Crìosd domh an obair gu slàn ?
- F. Sgrìosaidh Crìosd iad an isrinne gu cian'
Bhios ag iarraidh mì-bhuil thoirt a 'ghràs.
- C. Cia mar mhendaicheas m'eolas le gaol
Air an t-Slànaighear chaoin fad mo ré ?
- F. Meas an coimeas ris saibhreas an t-saoghail,
Bhi mar challdach, no aolach gun sheum.

▲' CHRIOCH.

